

SĖKMĖS ISTORIJOJOS

ŠVIETIMO MAINŲ PARAMOS
FONDO ADMINISTRUOJAMŲ
VEIKLŲ SĖKMĖS ISTORIJŲ
LEIDINYS

TURINYS

04.

Mokytojų mobilumas mobiliojo mokymo(si) sistemos tobulinimui | Šiaulių r. Kuršėnų Pavenčių mokyklos projektas

06.

Besimokanti ir kurianti mokykla | Vilniaus Balsių progimnazijos projektas

08.

Patirtis užsienyje – raktas į vietos darbo rinką | Vilniaus turizmo ir prekybos verslo mokyklos mokinio Manto Rauduvės profesinės praktikos patirtis

10.

Užsienio verslo įmonės specialisto mokymai mokiniams ir verslo įmonių specialistams | Šiaulių profesinio rengimo centro projektas „Tarptautinė patirtis profesinių kompetencijų tobulinimui“

12.

Agnės patirtis: jei yra motyvacijos ir žinių, viskas bus gerai | Lietuvos sporto universiteto studentės Agnės Žegyžytės studijų mainų patirtis

14.

Po praktikos Maljorkoje – sėkmingesnės darbo paieškos | Vytauto Didžiojo universiteto studentės Ingos Pilipaitytės absolventų praktikos patirtis

16.

Tarptautinė kvalifikacija novatoriškoms bibliotekų idėjoms | Panevėžio apskrities G. Petkevičaitės-Bitės viešosios bibliotekos projektas

18.

Nauji iššūkiai mokant suaugusiuosius anglų kalbos ir skatinant kūrybinį verslumą | Vilniaus Gabrielės Petkevičaitės-Bitės suaugusiųjų mokymo centro projektas

20.

Kad kiekvienas vaikas pasiektų tai, ką jis gali! | Specialiosios pedagogikos ir psichologijos centro projektas „Feuersteino metodo pritaikymas mokyklos veiklose“

22.

Europartnerss | Karaliaus Mindaugo profesinio mokymo centro projektas

24.

Universitetų atvėrimas virtualiam mobilumui | Vytauto Didžiojo universiteto projektas

26.

Hobito namelio durys atviros – užeikite! | Viešosios įstaigos „Žali.lt“ projektas „Namuose su gamta“

28.

Stazuotės Danijoje ir Prancūzijoje pagal „Erasmus+“ padėjo patekti tarp geriausių | Kauno maisto pramonės ir prekybos mokymo centro sėkmės istorija

30.

Aukštas įvertinimas stazuotėje – motyvacija tobulėti | Šiaulių profesinio rengimo centras

32.

Kaip rasti aukso grūdą peluose? | Vilniaus suaugusiųjų mokymo centro sėkmės istorija

34.

Palikta lazdelė | Panevėžio rajono švietimo centro sėkmės istorija

36.

Vos pradėjus dalyvauti – sėkmė „eTwinning“ projektuose | Rokiškio lopšelio-darželio „Varpelis“ sėkmės istorija

38.

Programos „eTwinning“ patirtys gamtos moksluose | Utenos Dauniškio gimnazijos sėkmės istorija

40.

Informacija sėkmingos karjeros pradžiai

42.

Berlyne dirbantis Jonas: „100 užklausų – ir darbas Tavo!“ | Jonas Kvašius

43.

klajonės tarp virtuvės ir baro | Indrė Zubrickaitė

44.

Pasakysiu, kodėl verta dalyvauti „Nordplus“ programoje | Kauno Veršvų vidurinė mokyklos sėkmės istorija

46.

Dalyvauti „Nordplus“ programoje verta | Vilniaus Gabrielės Petkevičaitės-Bitės suaugusiųjų mokymo centro sėkmės istorija

48.

Dalyvauti „Nordplus“ programoje verta | Savo įspūdžiais dalinasi Vilniaus universiteto Socialinės politikos studentė Mirta Marija Strazdaitė, 2014-2015 mokslo metus praleidusi Hainan universitete Kinijoje pagal Švietimo mainų paramos fondo skelbtą konkursą ir gavusi Kinijos stipendijų tarybos stipendiją.

50.

Praktika lietuviybės centruose Australijoje | Vilniaus universiteto kūrybos komunikacijos studentės Ramunės Augustės Mickevičiūtės sėkmės istorija

Programos „Erasmus+“ 1 pagrindinio veiksmo
Bendrojo ugdymo sektoriaus mobilumo projektas

MOKYTOJŲ MOBILUMAS MOBILIOJO MOKYMO(SI) SISTEMOS TOBULINIMUI

Šiaulių r. Kuršėnų Pavenčių mokyklos projektas

“ Projekto metu sudaryta
projekto įgyvendinimo
darbo grupė suorganizavo
15 mobilumų

Kuršėnų Pavenčių mokykloje mobiliojo mokymosi naudojantis mobiliaisiais įrenginiais (planšetėmis, delninukais ar išmaniaisiais telefonais) idėja pradėta įgyvendinti 2014 m. Pastebėjus teigiamą poveikį ugdymo rezultatams bei sukauptus pakankamą kiekį reikalingų techninių resursų, atsirado poreikis tobulinti mobiliojo mokymosi sistemą.

Šiuo projektu siekiama stiprinti mokytojų, taikančių mobiliąsias technologijas ugdymo procese ar besidominčių jų taikymu, skaitmenines ir pedagogines kompetencijas bei atitinkamus įgūdžius ir skatinti įvairių dalykų mokytojus – ypač gamtos bei socialinių mokslų, menų ir dirbančius su specialiųjų poreikių mokiniais – aktyviau naudotis mobiliaisiais įrenginiais ugdymo procese, sudarant mokytojams galimybę dalyvauti europinio mobilumo veikloje, semtis patirties bei dalintis ja.

Projekto metu sudaryta projekto įgyvendinimo darbo grupė suorganizavo 15 mobilumų, kurių metu mokyklos vadovai ir skirtingų dalykų mokytojai – užsienio kalbos, gamtos bei socialinių mokslų, menų ir dirbantys su specialiųjų poreikių mokiniais – dalyvavo jiems skirtuose mokymosi kursuose mobiliojo mokymosi tema, lavino skaitmenines kompetencijas, stiprino naudojimosi mobiliaisiais įrenginiais įgūdžius, susipažino su naujais metodais bei metodikomis, europinėmis tendencijomis ir Europos mokyklų praktinės veiklos pavyzdžiais bei įgijo reikalingos patirties. O grįžę iš mokymosi kursų jie pritaikė įgytas žinias praktikoje bei pasidalino jomis su kolegomis ir prisidėjo ne tik prie mokyklos mobiliojo mokymosi sistemos tobulinimo, bet ir prie veiksmingo, paveiklaus, kokybiško ir paremiancio mokymo(si) bei ugdymo proceso kūrimo mokykloje ir mobiliojo mokymosi idėjos sklaidos visoje šalyje.

Programos „Erasmus+“ 1 pagrindinio veiksmo
Bendrojo ugdymo sektoriaus mobilumo projektas

BESIMOKANTI IR KURIANTI MOKYKLA

Vilniaus Balsių progimnazijos projektas

„Šis projektas skatina mokinių norą keliauti, pažinti, atrasti, ugdyti praktinės veiklos įgūdžius“

Projektas „Besimokanti ir kurianti mokykla“ sustiprino mokyklos personalo kompetencijas organizuojant ir tobulinant spec. poreikių turinčių mokinių ugdymą, efektyviai taikyti inovatyvias IT priemones bei mokymo lauko aplinkose strategijas, kurios didino mokinių mokymosi motyvaciją bei sustiprino atskirų mokinių bei mokyklos pažangą, ypač gamtos mokslų srityje. Projektas leido pasinaudoti tarptautine patirtimi: šeši mokyklos atstovai dalyvavo kursuose, kuriuose tobulino darbo su spec. poreikių mokiniais IT bei ugdymo strategijų naudojimo lauko aplinkose, personalo valdymo kompetencijas. Dvylika mokytojų turėjo galimybę stebėti kolegų darbą ir mokyklų veiklos organizavimą partnerių mokyklose Jungtinėje Karalystėje, Švedijoje ir Prancūzijoje. Projekto dalyviai kursų bei darbo stebėjimo veiklų metu turėjo galimybę pažinti kitų šalių kultūrą, švietimo sistemą, užmezgę ryšius su kolegomis iš įvairių Europos šalių. Reflektuodami projekto įgyvendinimo metu įgytas patirtis, pedagogai sustiprino įgūdžius analizuoti ir tobulinti savo asmeninę bei mokyklos veiklą, projekto dalyvių lyderystė tapo labiau matoma. Projekto įgyvendinimo metu įgyta patirtis bei diegiamos naujovės paskatino mokyklos bendruomenę tobulinti ugdymo planą praturtinant jį mokiniams patraukliomis ugdymo formomis: buvo įsteigtos gamtamokslinio ugdymo klasės, 5-8 kl. mokytojai organizuoja integruoto ugdymo dienas lauko aplinkose, inicijuotas „Miško mokyklos“ projektas, prie kurio prisijungia vis daugiau mokytojų su savo mokiniais. Jį aktyviai palaiko mokinių tėvai ir socialiniai partneriai. Pastebėta, kad mokantis gamtinėje aplinkoje mokiniai aktyviau įsitraukia bei mokosi. Atlikto tyrimo metu paaiškėjo, jog 95 proc. pradinukų ir 83 proc. vyresnių klasių mokinių teikia pirmenybę mokymuisi lauko aplinkose. Mokiniai atlikdami individualias ir komandines užduotis bei reflektuodami savo veiklą turi galimybę praktiškai pritaikyti teorines žinias bei ugdytis bendrąsias kompetencijas. Projekto rezultatai viešunami miesto bei šalies konferencijose, mokyklos bei partnerių tinklalapiuose, spaudoje.

Projektas „Miško mokykla“ skatina kūrybinę mokinių veiklą, savarankiškumą, padeda formuoti emocinį, vertybinį jų santykį su pasauliu. Nuo pirmųjų pamokų ugdomas poreikis pačiam tirti ir pažinti, keliauti, domėtis ir aktyviai veikti, puoselėjama meilė gamtai. Mokymasis lauko aplinkoje suprantamas kaip erdvė, kurioje vaikai būna, mokosi, bendrauja ir nuolat kuria tarpusavio santykius. Aplinka yra svarbi vaikų patirčiai, saviugdai, padeda formuoti jų pomėgiams, kultūrai, turi įtakos nekognityviniams ugdymo rezultatams (pvz., vaikai nori lankyti mokyklą, veikti kartu su bendraklasiais ir t. t.).

Vilniaus Balsių progimnazijoje vykdomas projektas „Miško mokykla“ – tai puiki idėja vesti integruotas pamokas lauko aplinkoje. Šis projektas skatina mokinių norą keliauti, pažinti, atrasti, ugdyti praktinės veiklos įgūdžius. Mokiniai, atlikdami įvairių veiklų, plėtoja turimą patirtį ir įgyja naujos. Tokia veikla vaikams patraukli, įdomi, skatina juos savarankiškai ieškoti naujovių, tyrinėti, pažinti, atrasti, priimti sprendimus, eksperimentuoti, stebėti, bendrauti ir bendradarbiauti tarpusavyje, pasakoti, kalbėti, spręsti klausimus, jie įgyja patirties ir prisiima atsakomybę už artimiausioje aplinkoje esančius gamtos objektus.

Programos „Erasmus+“ 1 pagrindinio veiksmo
Profesinio mokymo sektoriaus mobilumo projektas

PATIRTIS UŽSIENYJE – RAKTAS Į VIETOS DARBO RINKĄ

Vilniaus turizmo ir prekybos verslo
mokyklos mokinio Manto Rauduvės
profesinės praktikos patirtis

Ne per seniausiai pilnametystės sulaukęs Mantas Rauduvė patirtimi gali pranokti nemažą dalį suaugusiųjų. Šiuo metu logistiką studijuojantis vilnietis dirba greitojo maisto restorane, tačiau jau spėjo savo akimis stebėti tiek smulkiojo, tiek stambiojo verslo subtilybes ir mokytis iš geriausiųjų. Tokias galimybes atvėrė Vilniaus turizmo ir prekybos verslo mokyklos vykdytas programos „Erasmus+“ projektas „Marketingo taikymo patirtis ES įmonėse“.

„Į Portugaliją išvykome kovą, grįžome balandžio pabaigoje. Per mėnesį trukusią stažuotę daug ko išmokome. Kartu su manimi vyko ir daugiau lietuvių, visi studijavome su marketingu susijusius dalykus. Tačiau man teko stažuotis smulkiojo verslo sferoje, nedidelėje parduotuvėje „Meu Super“, – prisimena Mantas.

M. Rauduvė praktikuotis išvyko į Arcos de Valdevez regioną Portugalijos šiaurinėje dalyje. Pasak vaikiną, teorines logistikos studijų žinias, įgytas profesinėje mokykloje, jis galėjo pritaikyti praktikoje ir stebėti, kaip realiame gyvenime vyksta prekių judėjimo, prekybinės veiklos organizaciniai ir kiti procesai:

„Praktikos metu daugiausiai dirbau salėje, skaičiau kainas, priminėjau ir dėlioju prekes. Taip pat mačiau, kaip kiti darbuotojai dirba, kokios pareigos ir atsakomybės jiems tenka, kaip sprendžiami įvairūs marketingo klausimai. Tarkime, kaip sudėlioti prekes, kad šios būtų labiau matomos ir pirkėjas susigundytų jas nusipirkti ar panašiai“, – kalbėjo M. Rauduvė.

“ Žinau, kad abu dokumentai man padės susirasti darbą

Jaunuolis pažymi, kad vienas įsimintiniausių dalykų – tai portugalų kultūra. Pasak Manto, mandagumas ir paslaugumas yra neatsiejama kultūros dalis, todėl net ir parduotuvėse ypatingas dėmesys skiriamas kiekvienam klientui:

„Pagrindinis skirtumas, skiriantis Lietuvos ir Portugalijos parduotuves, yra pirkėjų aptarnavimas. „Meu Super“ parduotuvėje, kurioje dirbau, marketingas prasideda, vos tik klientas įžengia pro parduotuvės duris. Po apsipirkimo pirkėjams pasiūlome panešėti pirktinius iki pat namų, nesvarbu, kur žmogus gyventų. Senyvo amžiaus žmonės linkę pasinaudoti šia paslauga, tad ir man teko čiupti krepšius ir palydėti senjorus iki pat namų. Galima sakyti, Portugalijoje marketingas – nuo durų iki durų“, – šypsojosi Mantas.

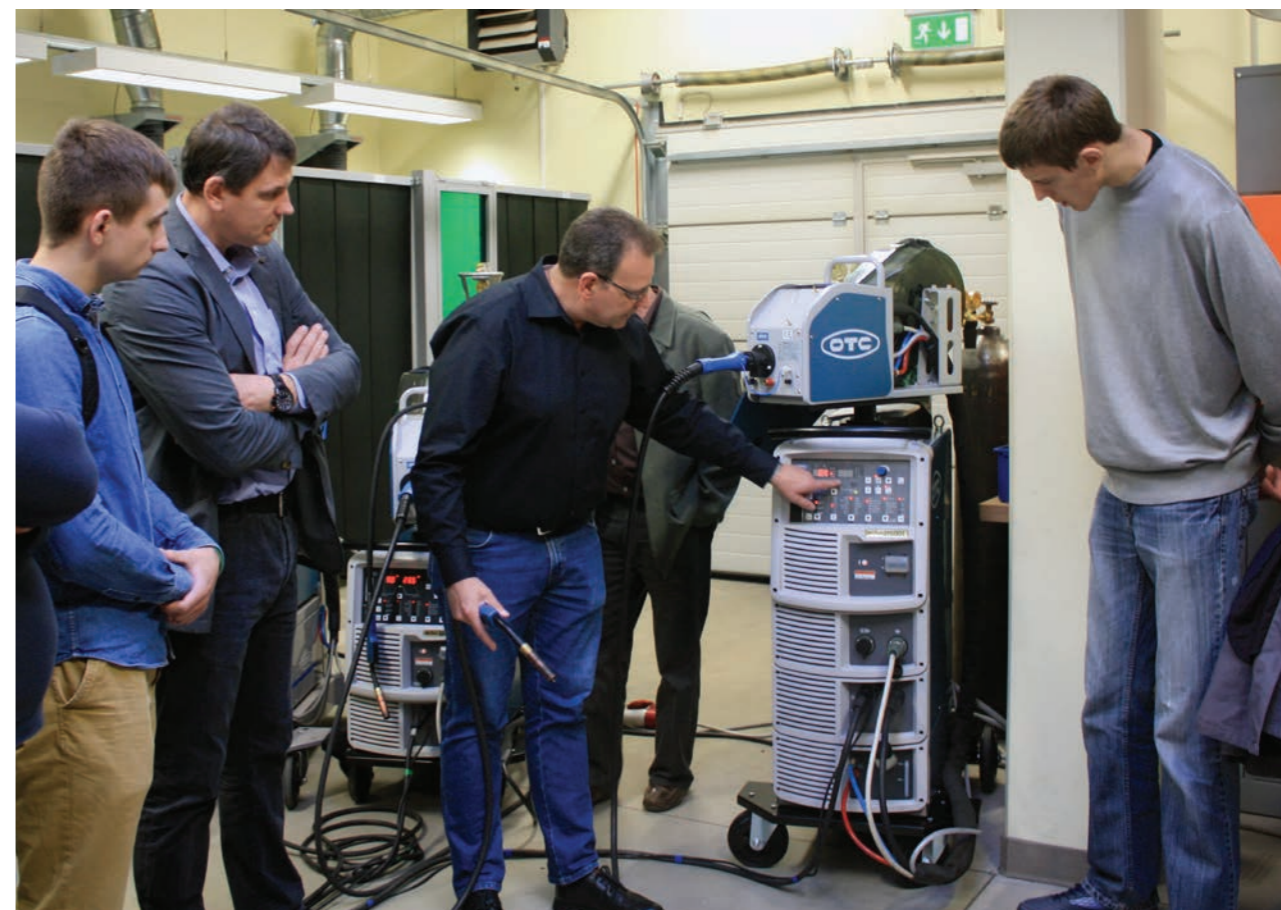
Sugrįžęs iš stažuotės Mantas gavo „Europass“ mobilumo dokumentą bei tarptautinį marketingo sertifikatą. Jaunas vyras pažymi, kad tarptautiniai dokumentai Lietuvoje – tai raktas į vietos darbo rinką.

„Kol kas planuoju baigti mokslus, tačiau žinau, kad abu dokumentai man padės susirasti darbą. Kitais metais planuoju dirbti vienoje iš reklamos agentūrų, todėl tikiu, kad dokumentuose aprašyta mano patirtis ir gebėjimai padės išsiskirti ir gauti norimą poziciją“, – užbaigė M. Rauduvė.

Programos „Erasmus+“ 1 pagrindinio veiksmo
Profesinio mokymo sektoriaus mobilumo projektas

UŽSIENIO VERSLO ĮMONĖS SPECIALISTO MOKYMAI MOKINIAMS IR VERSLO ĮMONIŲ SPECIALISTAMS

Šiaulių profesinio rengimo centro projektas „Tarptautinė patirtis profesinių kompetencijų tobulinimui“

2016 m. rugsėjo mėnesio pabaigoje Šiaulių profesinio rengimo centro Statybos sektoriniame centre vyko suvirinimo specialybės mokinių bei Lietuvos ir Latvijos suvirinimo specialistų teoriniai - praktiniai mokymai, kuriuos vedė vienos iš didžiausių pramoninių suvirinimo robotų bei suvirinimo prietaisų gamintojų pasaulyje įmonės „OTC Daihen Europe“ specialistas David Martin. Galimybę pasikviesti užsienio įmonės specialistą sudarė Europos Sąjungos švietimo, mokymo, jaunimo ir sporto programa „Erasmus+“ (nuo 2016 m. Europos Komisija finansuoja „Erasmus+“ programos projektuose numatytas mokymams atvykstančių užsienio verslo įmonių specialistų kelionių ir pragyvenimo išlaidas). Tuo vienas pirmųjų Lietuvoje pasinaudojo Šiaulių profesinio rengimo centras, specialisto iš suvirinimo įrangos gamyklos atvykimą mokymams pravedti įtraukdamas į „Erasmus+“ programos projekto „Tarptautinė patirtis profesinių kompetencijų tobulinimui“, Nr. 2016-1-LT01-KA116-023039 įgyvendinimą.

Rugsėjo 27 d. „OTC Daihen Europe“ suvirinimo darbų profesionalas, karjerą pradėjęs suvirinimo darbininku, tęsęs suvirinimo įrangos kūrimo ir bandymo inžinieriumi, o šiuo metu mokymų specialistas – David Martin – teorinius - praktinius mokymus vedė ir naujausią suvirinimo įrangą, patobulintus suvirinimo technologinius sprendinius pristatė Šiaulių profesinio rengimo centro mokiniams, o rugsėjo 28–29 d. praktiniai mokymai buvo organizuoti Lietuvos profesinio mokymo įstaigų profesijos mokytėjams bei Lietuvos ir užsienio verslo įmonių suvirinimo darbų specialistams.

Šiaulių profesinio rengimo centras, įgyvendindamas Europos Są-

jungos Regioninės plėtros fondo ir Lietuvos Respublikos biudžeto lėšomis finansuotą projektą „Statybos sektorinio praktinio mokymo centro įkūrimas Šiaulių profesinio rengimo centre“, įkūrė Statybos sektorinį praktinio mokymo centrą ir įsigijo modernios įrangos mokinių profesinių praktinių įgūdžių tobulinimui. Vienas šio sektorinio centro padalinys yra specialųjų statybos darbų profesinio mokymo centras, kuriame įkurtos suvirinimo elektra, dujomis ir pusautomatiškai, santehnikos, vėdinimo ir oro kondicionavimo bei elektromontavimo darbų praktinio mokymo dirbtuvės.

Suvirinimo dirbtuvių įrangą šio sektorinio praktinio mokymo centro dirbtuvėse sumontavusios konkursą laimėjusios įmonės specialistai ne tik rūpinasi, kaip veikia sumontuota įrangą, bet ir jaučia atsakomybę už būsimų suvirinimo darbų specialistų rengimą. Šios įmonės direktoriaus paskatinti ir padrąsinti ryžomės kviešti vienos geriausių pasaulyje suvirinimo įrangos gamintojų „OTC Daihen Europe“ specialistą pravedti mokymus sektoriniame praktinio mokymo centre.

**“ Galimybę pasikviesti
užsienio įmonės
specialistą sudarė
programa „Erasmus+“ ”**

Programos „Erasmus+“ 1 pagrindinio veiksmo
Aukštojo mokslo sektoriaus mobilumo projektas

AGNĖS PATIRTIS: JEI YRA MOTYVACIJOS IR ŽINIŲ, VISKAS BUŲ GERAI

Lietuvos sporto universiteto studentės Agnės Žegytės studijų mainų patirtis

Prieš porą metų Lietuvos sporto universiteto studentė Agnė Žegytė susidomėjo galimybe išvykti į studijų mainus pagal „Erasmus“ programą. Ši idėja ją labai suintrigavo, tačiau kilo ir abejoniu, ar galės pati susitvarkyti, nes Agnė turi klausos negalią. Ilgai netrukus Agnė tapo viena pirmųjų programos „Erasmus“ studentė iš Lietuvos, turinčių klausos negalią. 2013 m. rudens semestru Agnė išvyko studijuoti į Švediją, Stokholmo universitetą. Agnės studijų programai analogiškos Švedijoje nebuvo, tad ji nusprendė gilintis į specialųjį ugdymą.

Netrukus ji pamatė, koks didelis pranašumas, kai dėstytojai turi ir teorinės, ir praktinės tam tikros srities patirties. Dauguma jų, prieš pradėdami dirbti dėstytojais, dirbo su neįgaliais vaikais ir suaugusiais užsienyje ar Švedijoje. Tarp dėstytojų viena buvo ir neįgali, kurčioji lektorė. Tad į studentų užduodamus klausimus, skirtingai nei Lietuvoje, jie dažniausiai gebėdavo atsakyti tuoj pat, remdamiesi asmenine ar įgyta patirtimi. Iš visų tuo metu Stokholmo universitete besimokančių studentų pagal „Erasmus“ programą Agnė buvo vienintelė kurčioji. Pačia-

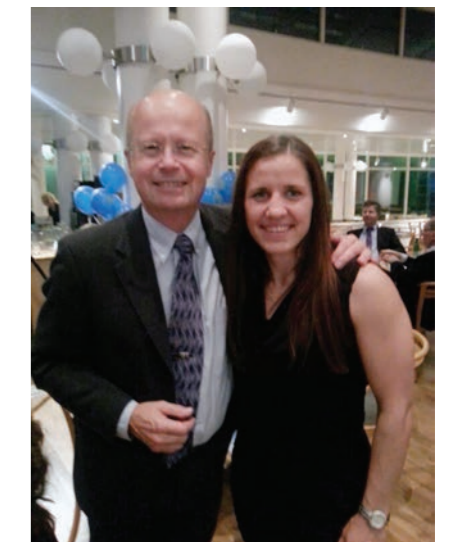
„ *Viskas priklauso nuo asmenybės*

me universitete buvo ir daugiau studijuojančių negirdinčių asmenų, visi jie – iš Švedijos. Agnė labai nustebino, kad Stokholmo universitete yra net 15 švedų gestų kalbų vertėjų. Studijų metu Agnei talkino 4 nuolatiniai vertėjai, puikiai verčiantys iš anglų kalbos į švedų gestų kalbą. Žinoma, šios paslaugos buvo mokamos, dalį vertimo paslaugų padengė Agnei suteikta papildoma parama iš Švietimo mainų paramos fondo, teikiama asmenims, turintiems specialiųjų poreikių. Pagal galimybes papildomai dar padėdavo versti 1-2 praktikantai. Vienu metu dirbdavo du besikeičiantys funkcijomis vertėjai. Per pertraukas vertėjai su Agne tiesiog bendraudavo visomis jai rūpimomis temomis, taip mergina aktyviai įsiliejo į miesto kurčiųjų bendruomenės gyvenimą. Studentų gyvenimas Švedijoje gali būti

nepaprastai turiningas. Viskas priklauso nuo asmenybės. Pati Agnė pasakoja, kad po studijų lankė paskaitas, seminarus, dalyvavo spektakliuose, šventėse. Universitete yra treniruočių salės, kur Agnė treniravosi, dalyvavo krepšinio varžybose ir su Stokholmo klubu „Hephata“ laimėjo pirmąją vietą Europos kurčiųjų klubų taurėje. Taip pat universitete kalbos skyrius įrengęs specialų kabinetą „Sign language and Coffee“ („Gestų kalba ir kava“), kurį pamėgė būsimi vertėjai studentai. O štai studentų asociacijai skirtas net atskiras universiteto pastatas. Ten yra kavinė, valgykla, informacinis centras, vietos pabendrauti, pažaisiti stalo žaidimų. Įvairiapusė gyvenimo ir studijų patirtis Agnė išmokė savarankiškumo, gebėjimo atsirinkti, ko jai iš tiesų reikia, planuoti ateitį. Todėl be savo tiesioginių studijų

Agnė apgalvotai dar lankė įvairiausių kursų, įgijo papildomų kompetencijų. Visa tai jai atvėrė galimybes po studijų rinktis darbą bent pagal keletą specialybių: masažuotojos, reabilitologės, slaugytojos, sporto klubo organizatorės ar sporto veiklų asistentės ir pan. Šiuo metu Agnė studijuoja Taikomosios fizinės veiklos magistrantūros studijas Lietuvos sporto universitete. Tikimasi, jog Agnės pavyzdys paskatins daugiau kurčiųjų studentų išvykti „Erasmus+“ studijų mainų. Kaip pati Agnė sako: „Turintys klausos sutrikimų studentai gali važiuoti į „Erasmus+“ studijas, jei turi pakankamai kalbų žinių (ypač anglų ir gestų) bei motyvacijos“.

Parengta pagal Nijolės Krasniauskienės straipsnį žurnale „Akiratis“

Programos „Erasmus+“ 1 pagrindinio veiksmo
Aukštojo mokslo sektoriaus mobilumo projektas

PO PRAKTIKOS MALJORKOJE – SĖKMINGESNĖS DARBO PAIEŠKOS

Vytauto Didžiojo universiteto studentės Ingos Pilipaitytės absolventų praktikos patirtis

Vytauto Didžiojo universiteto (VDU) absolventė Inga Pilipaitytė tris mėnesius praleido Maljorkoje, Ispanijoje, dalyvaudama „Erasmus+“ absolventų praktikos programoje. Istorijos bakalaurė, Kultūros paveldo ir turizmo magistrė sako, kad praktika užsienyje yra sudėtinga, tačiau nepaprastai naudinga patirtis, palengvinanti įsidarbinimą sugrįžus į Lietuvą.

„Turi visą Europą, važiuok, kur nori, dirbk, kur nori, tiesiog imk ir pildyk savo svajones. Kaip galima to atsisakyti? O tuo labiau, kad tai puiki galimybė įgyti patirties prieš integruojantis į darbo rinką“, – sako I. Pilipaitytė.

Kas paskatino jau pabaigus studijas išvykti praktikai į užsienį? Gal ir studijų metu buvai išvykusi studijų mainams ar praktikai? Bakalauro ir magistrantūros studijų metais du kartus buvau išvykusi „Erasmus+“ studijoms į Glazgą ir Varšuvos universitetus bei „Erasmus+“ praktikai į Sevilijos kongresų ir konferencijų biurą Ispanijoje. Šios kelionės man davė labai daug, jų metu išsipildė ne viena mano svajonė, tapau stipresne ir laimingesne asmenybe. Kai sužinojau, kad galiu atlikti ir „Erasmus+“ absolventų praktiką, nė už ką nenorėjau praleisti šios galimybės.

Kur atlikai praktiką? Ar buvo sudėtinga rasti praktikos vietą? Praktiką atlikau Maljorkos turizmo plėtros valdyboje (isp. Fomento del turismo de Mallorca, FTM). Vietą radau siuntinėdama savo gyvenimo aprašymą ir motyvacinį laišką mane dominančioms organizacijoms, jų kontaktinius duomenis susiradau internete. Iš pradžių norėjau pasirašyti praktikos sutartį su šiuolaikinio meno galerija Ibizoje, jau buvome pradėję bendrauti, bet, klausydama intuicijos, nusprendžiau ten nevykti, nors dar nebuvau susiradusi kitos praktikos vietos. Šiandien šiuo sprendimu labai džiaugiuosi, nes praktika Maljorkoje pranoko visus mano lūkesčius.

Papasakok apie savo darbo dieną praktikos metu. Kokiomis veiklomis teko užsiimti?

Viena iš FTM užduočių yra bendrauti su šalies ir užsienio žurnalistais, pasiūlyti jiems apgyvendinimo ir maitinimo įstaigas, pristatyti salą pagal juos dominančias temas. Pačią pirmą savo

praktikos dieną praleidau ne biure – kartu su savo kolega aprodėme švedų žurnalistui Palmos miestą. Man ir pačiai ši ekskursija labai pravertė, kadangi tuomet dar tik džiaugiausi savo pirmosiomis dienomis Maljorkoje. Pagrindiniai dienos darbai biure buvo du: turėjau priimti į valdybą ateinančius žmones ir atsakyti į telefono skambučius. Kiti dienos darbai keitėsi. Liepa ir rugpjūtis buvo ramesni, teko daugiau rūpintis organizacijos administracija, tvarkyti jos archyvus. Nors FTM nedirba kaip turizmo informacijos centras, tačiau vis užklusdavo turistai, todėl prireikdavo teikti ir turistinę informaciją. Rugsėjis buvo aktyviausias mėnuo, pradėjome rinkti ekskursantų grupes (nuo spalio mėnesio valdyba organizuoja ekskursijas į kalnus), todėl kasdien biure ir telefonu teikdavau informaciją besidomintiems, registruodavau juos į ekskursijas.

Kas tau labiausiai patiko atliekant praktiką?

Galėčiau įvardinti tris aspektus. Pirma, savo gyvenimą sieju su turizmu. Darbas turizmo plėtros valdyboje man suteikė galimybę susipažinti su vietos įvaizdžio plėtros subtilybėmis, bendravimo su žurnalistais svarba. Ši sritis man iki šiol buvo mažai pažįstama. Antra, FTM yra viena seniausių Ispanijos turizmo organizacijų, įkurta 1905 m., tad turėjau galimybę susipažinti su organizacijos archyvais, pirmosiomis reklaminėmis brošiūromis. Turizmas yra mano itin mylima profesinė sritis, o istorija – didelė mano aistra, tad darbas su šios organizacijos archyvais man buvo didelis malonumas.

Trečia, praėjusiais metais atlikau praktiką Sevilijos kongresų ir konferencijų biure, tačiau ten beveik visą laiką tiek darbui, tiek kontaktavimui su kolegomis naudojau anglų kalbą. Dirbdama FTM anglų kalbą naudoju labai retai. Pirmieji ispaniški pokalbiai telefonu ar bendravimas su j biurą atėjusiais žmonėmis man kėlė jaudulį, bet vėliau tapo netgi labai maloniu užsiėmimu. Tuo labiau, kad neatmetu galimybės ateityje įsidarbinti būtent Ispanijoje.

Kokią naudą tau suteikė ši patirtis?

Visų pirma, tai profesinė nauda – susipažinau su turizmo plėtros

ypatybėmis. Antra, labai patobulinau savo ispanų kalbą ir, žinoma, labai didžiuojuosi, kad man teko dirbti tokioje senoje ir svarbioje turizmo organizacijoje.

Kodėl Ispanija buvo ta šalis, į kurią nusprendei išvykti?

Jeigu pasakyčiau savo artimiesiems ar draugams, kad išvykstu gyventi į kitą šalį, jie net neklaustų, kur. Ispanija yra mano šalis, netgi mėgstu sakyti, kad ne aš ją, o ji mane pasirinko, bet tektų labai ilgai pasakoti. Be to, penkerius metus buvau VDU veikiančio Miguelio de Cervanteso ispanų kalbos ir kultūros klubo narė, su klubo nariais organizavome renginius, kurių metu stengėmės supažindinti visuomenę su Ispanija ir jos kultūra.

Ką veidavai laisvu nuo darbų metu? Ar tai labai skyrėsi nuo tavo laisvalaikio Lietuvoje?

Savaitgaliais su draugais lankydavome Maljorkos paplūdimius, lipdavome į kalnus, vykdavome į šventes įvairiuose kalnų miesteliuose. Kiekvieną kartą, kai grįždavau iš darbo, man diena prasidėdavo iš naujo. Turėdavome šimtus planų! Maljorka atrodo gana maža sala, bet kiekvienas jos kampelis yra nepaprastai gražus, prireiktų dar daug dienų, kad viską aplankyčiau. Tenka pripažinti, kad Maljorkoje gyvenau daug aktyviau nei Lietuvoje. Būdavo, kad pabaigus darbą jau po dviejų valandų stovėdavau ant banglėntės kitame salos gale. Ir miegodavau mažiau, tiesiog buvo gaila laiko. Nežinau, kas kaltas – saulėti orai, draugai, mano požiūris ar pati Maljorka...

Kuo užsiimi šiuo metu, vos grįžusi iš Maljorkos? Ar manai, kad atlikta praktika tau pravers profesinėje srityje?

Grįžus iš praktikos, pradėjau ieškoti darbo Lietuvoje. Prisipažinsiu, kad tikrai norėjau likti Maljorkoje, tačiau Lietuvoje turiu nebaigtų reikalų. Mane visada domino darbas užsienyje, o atliktos „Erasmus+“ praktikos padėjo suprasti, kad man tai tikrai patiktų. Be to, šios patirtys padeda kur kas tvirčiau jaustis ieškant darbo.

Ar pakartotum šią patirtį? Ko palinkėtum kitiems absolventams, svarstantiems apie tokią praktikos galimybę?

Man labai gaila tų studentų, kurie nepasiryžta išvykti į praktiką. Iš savo patirties žinau, kad tai kur kas sudėtingiau, nei „Erasmus+“ studijos. Niekas tavęs nepasitiks išskėstomis rankomis su studentiškais įvadiniais renginiais ir kitais mainų studentais tokioje pačioje padėtyje kaip tu, o ką jau kalbėti, kad praktikos vietą turi susirasti pats, kas tikrai užima nemažai laiko. Bet pažiūrėkime iš kitos pusės – turi visą Europą, važiuok, kur nori, dirbk, kur nori, tiesiog imk ir pildyk savo svajones. Kaip galima to atsisakyti? O tuo labiau, kad tai puiki galimybė įgyti patirties prieš integruojantis į darbo rinką.

Aš šią kelionę vadinu dovana sau po šešerių studijų metų, taip pat ir vyšnia ant mano „Erasmus+“ patirčių torto. Nemoku, nesugebu apsaugoti, kiek daug tai man davė. Nekeisčiau to į nieką. Visiems tiems, kurie nuspręšę vykti į praktiką, norėčiau palinkėti skirti pakankamai laiko ieškantis praktikos vietas (tiek šalies, tiek organizacijos), išsirinkti pačią geriausią ir asmeninius siekius tenkinančią bei nenuleisti rankų, jei nesulauks atsakymų, nes neranda tik tie, kas nustoja ieškoti.

„*Tai puiki galimybė įgyti patirties prieš integruojantis į darbo rinką*“

Programos „Erasmus+“ 1 pagrindinio veiksmo
Suaugusiųjų švietimo sektoriaus mobilumo projektas

TARPTAUTINĖ KVALIFIKACIJA NOVATORIŠKOMS BIBLIOTEKŲ IDĖJOMS

Panevėžio apskrities G. Petkevičaitės-Bitės
viešosios bibliotekos projektas

Informacijos srutai internete ir naujai leidžiamose knygose, modernių technologijų skverbimasis į kiekvieną gyvenimo sritį, dinamiški informacijos vartotojų lūkesčiai įpareigoja Panevėžio apskrities viešąją biblioteką diegti naujoves, ieškoti naujų būdų lankytojus pritraukti, gerinti vartotojų aptarnavimo kokybę, didinti paslaugų bendruomenėms apimtį, o bibliotekos darbuotojams nuolat atnaujinti kvalifikaciją, įgyti naujų kompetencijų. 2015-2016 m. aštuoniolika skirtingose bibliotekinėse veiklose dirbančių Panevėžio apskrities G. Petkevičaitės-Bitės bibliotekos darbuotojų siekė galimybės kelti kvalifikaciją darbo stebėjimo vizituose inovatyviose Suomijos ir Danijos bibliotekose, kuriose itin didelis dėmesys skiriamas bendruomenės poreikiams ir naujoviškoms skaitymo skatinimo ir mokymosi visą gyvenimą veikloms.

Dviejų darbo stebėjimų vizitų tikslas – individualiai susipažinti su pažangųjų Danijos ir Suomijos šalių bibliotekų darbe nau-

dojamomis moderniomis technologijomis, sėkmingais įvairioms bendruomenių grupėms įgyvendinamais kūrybiškumą, skaitymą, mokymąsi skatinančiais projektais, įgyti praktinių įgūdžių, padedančių gerinti skaitytojų aptarnavimo kokybę, perimti skaitytojų mokymų patirtį.

2015 m. grupė darbuotojų vyko darbo stebėjimo vizito į Suomijos Helsinkio miesto biblioteką. Dalyviams buvo suformuotos užduotys: stebėti mokymosi visą gyvenimą, edukacinių projektų įgyvendinimą; bibliotekos erdvių pritaikymą skirtingo amžiaus ir poreikių lankytojams; naujausių informacinių technologijų diegimą ir e-paslaugų plėtrą; bendradarbiavimą su savivaldos institucijomis ir įvairiomis bendruomenėmis. Grupė susipažino ne tik su inovatyviai dirbančių Suomijos bibliotekų kasdienybe, bet ir domėjosi kultūriniu šalies gyvenimu. Skandinavų patirtį į Lietuvą parvežę bibliotekininkai pasidalino savo įspūdžiais su regiono kolegoms vykusiame seminare.

„Tokioje
bibliotekoje
pažangi ir stipri
informacinių
technologijų
sritis

2016 m. projekto partneris – Danijos Aarhus miesto viešoji biblioteka DOKK1, kur ir vyko antrasis vizitas. Pastebėta, kad šioje bibliotekoje skiriamas atskiras dėmesys bendruomenėms, jaunimui ir šeimoms: patys gyventojai skatinami kurti ir siūlyti į bendruomenę orientuotas paslaugų idėjas. Lankytojai pritraukiami burtis, bendrauti ir kartu užsiimti netikėčiausia veikla (mezgimo, sodininkystės, kalbų mokymosi, maisto gaminimo). Šeimoms su visų amžiaus grupių vaikais sudarytos sąlygos leisti laiką, patraukliai sudominami studentai. DOKK1 pavyzdžiu šiuolaikinė biblioteka turėtų skatinti lankytojų išmanumą, švietimąsi, prioritetą teikti skaitmeninei veiklai, medijai. Tokioje bibliotekoje pažangi ir stipri informacinių technologijų sritis (darbuotojų skaičius, jų kvalifikacija, aprūpinimas įranga), vystomos bibliotekos inovatyviomis informacinėmis technologijomis paremtos paslaugos.

Įgyvendinto projekto rezultatas – naujos inovatyvios Panevėžio apskrities viešosios bibliotekos darbuotojų įgyvendinamos paslaugos savo bendruomenės nariams, gerosios patirties perdavimas regiono viešosioms bibliotekoms, bendruomenės nariams, gerosios patirties perdavimas regiono viešosioms bibliotekoms, tęsiamas tarptautinis profesinis bendradarbiavimas su pažangiomis užsienio bibliotekomis. Po abiejų vizitų surengti patirties sklaidos seminarai Panevėžio miesto ir regiono bibliotekininkų bendruomenei, sukurta nauja paslauga, populiarėjantis aptarnavimo modelis sve-tainė <http://evedlys.pavb.lt>

Programos „Erasmus+“ 1 pagrindinio veiksmo
Suaugusiųjų švietimo sektoriaus mobilumo projektas

NAUJI IŠŠŪKIAI MOKANT SUAUGUSIUOSIUS ANGLŲ KALBOS IR SKĀTINANT KŪRYBINĮ VERSLUMĄ

Vilniaus Gabrielės Petkevičaitės-Bitės suaugusiųjų mokymo centro projektas

Vilniaus Gabrielės Petkevičaitės-Bitės suaugusiųjų mokymo centro (Bitės SMC) mokiniai nori ne tik įdomiai bei prasmingai mokytis, bet ir paversti savo hobį profesija. Mokymo centrui dirbant rinkos sąlygomis ir siekiant pritraukti kuo daugiau klientų, tampa ypač svarbu, kad darbuotojai, susiję su mokymo centro veiklų koordinavimu, kuo geriau išmanytų ekonominius bei verslo procesus. Todėl savo projektu siekėme formuoti naują organizacijos įvaizdį, tobulinti anglų kalbos ir verslumo mokymo (-si) sritis. Vykdydami projektą siekėme, kad organizacija įgytų specifinių žinių ir kompetencijų: anglų verslo kalbos, karjeros konsultavimo, verslumo, ekonomikos žinių naujų programų diegimui ir jų tinkamam vykdymui užtikrinti. Visos šios žinios ir kompetencijos yra būtinos norint įgyvendinti mokymo centro strateginius tikslus. Mokymo centro vizija strateginiame plane yra susijusi su inovatyvios bei atviros suaugusiųjų institucijos kūrimu. Tokia institucija siekia užtikrinti neformalaus mokymosi prieinamumą bei kokybę visiems, norintiems įsitvirtinti kintančioje darbo rinkoje ir įgyti naujų reikalingų kompetencijų. Todėl manome, kad organizacija integruos naujas įgytas mokytojų kompetencijas bei patirtį, sukurdamas modernesnę, patrauklesnę ir geriau atliepančią besimokančiųjų poreikius suaugusiųjų mokymo instituciją. Bitės SMC siekia, kad šio projekto rezultatais taptų: atnaujines savo įvaizdį bei mokymo programas mokymo centras, anglų verslo kalba ir verslumo mokymo neformaliojo švietimo programų pasiūla besimokantiejiems.

“ Mokymo centro vizija strateginiame plane yra susijusi su inovatyvios bei atviros suaugusiųjų institucijos kūrimu

Pasiekti projekto rezultatai:

- geresnės mokytojų ir besimokančiųjų kalbinės, sociokultūrinės, tarpkultūrinės, verslumo ir asmeninės kompetencijos;
- naujų mokymo programų, susijusių su anglų verslo kalba, karjeros konsultavimu, verslumo ugdymu kūrimas;
- naujas Bitės SMC įvaizdis bei atnaujintos programos, remiantis Europos šalių patirtimi, geresni rezultatai organizacijos tarptautiškumo plėtros srityje;
- geresnės personalo, vykdančio projektą, mokėjimo mokytis, komunikavimo, socialinės, kūrybiškumo, asmeninės kompetencijos;
- didesnė organizacijos patirtis tarptautinių projektų administravimo srityje;
- platesnis bendradarbiavimas su suaugusiųjų švietimo institucijomis iš įvairių Europos šalių, mokymo turinio ir būdų pasikeitimai remiantis įgyta tarptautine patirtimi.

Šio projekto poveikis ir nauda ilgalaikėje perspektyvoje:

- naujų mokymo programų, geriau atitinkančių rinkos poreikius, organizavimas;
- padidėjusios galimybės mokytojams ir besimokantiejiems geriau ugdytis bendrąsias ir dalykines kompetencijas;
- neformaliu būdu įgytų mokymosi kompetencijų panaudojimas bei įvertinimas organizacijoje bei už jos ribų;
- mokytojo kvalifikacijos tobulinimas, pasinaudojant visoje Europoje esančiomis galimybėmis;
- nuoseklus neformaliojo suaugusiųjų švietimo paslaugų kūrimas ir tobulinimas;
- atnaujintas mokymosi centro įvaizdis.

Programos „Erasmus+“ 2 pagrindinio veiksmo Bendrojo ugdymo sektoriaus strateginių partnerių projektas

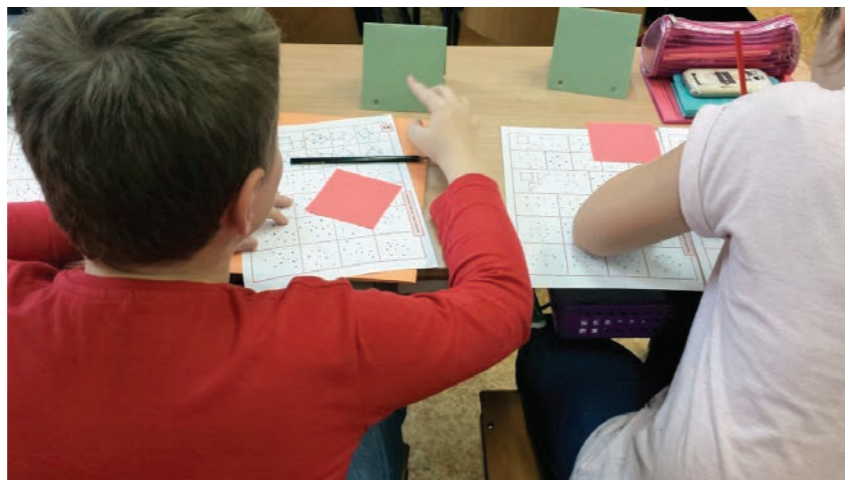
KAD KIEKVIENAS VAIKAS PASIEKTŲ TAI, KĄ JIS GALI!

Specialiosios pedagogikos ir psichologijos centro projektas
„Feuersteino metodo pritaikymas mokyklos veiklose“

2014–2016 m. Specialiosios pedagogikos ir psichologijos centras kartu su partneriais iš Prahos Karolio universiteto (Čekijos Respublika), Kalbos ir klausos korekcijos centro Portorož (Slovėnija), Lietuvos kurčiųjų ir neprižiūrinčiųjų ugdymo centro, Vilniaus Simono Stanevičiaus progimnazijos, Vilniaus Abraomo Kulviečio klasikinės bei Kėdainių šviesiosios gimnazijų įgyvendino programos „Erasmus+“ 2 pagrindinio veiksmo (bendradarbiavimas inovacijų ir dalijimosi gerąja patirtimi tikslais) bendrojo ugdymo sektoriaus strateginės partnerystės projektą Nr. 2014-1-LT01 -KA201-000555 „Feuerstein method implementation in school activities“ („Feuersteino metodo pritaikymas mokyklos veiklose“).

Projektu ir jo veikla buvo siekiama supažindinti pedagoginę bendruomenę su vienu inovatyviausių ir jau pasaulyje pripažintų pelniusių prof. R. Feuersteino metodu, išbandyti šio metodo taikymo mokyklose galimybes.

Feuersteino metodas – tai unikali mokymosi galimybių vertinimo ir ugdymo sistema. Pagrindinės projekto veiklos ir sukurti produktai buvo susiję su dviem šio metodo praktinėmis dalimis: Dinaminio mokymosi galimybių vertinimu (Learning Propensity Assessment Device (LPAD)) bei specialiomis mokymosi potencialo vystymo, mokymąsi ir mąstymą praturtinančiomis kognityvinio ugdymo programomis (Feuerstein Instrumental Enrichment programs (FIE)) ir šių programų įgyvendinimu ugdant įvairių ugdymosi poreikių turinčius vaikus.

Kodėl buvo pasirinktas būtent šis Lietuvoje ir Baltijos šalyse dar mažai žinomas metodas? Kuo svarbus dinaminis mokymosi vertinimas ir mokymosi mokytis bei kognityvinio ugdymo programos? Kaip galime išnaudoti šio metodo galimybes jau šiandienos mokykloje?

Dinaminis vertinimas – tai naujas požiūris ir nauja vertinimo paradigma. Istoriskai šis vertinimas atsirado ir siekė išspręsti tas vertinimo problemas, su kuriomis susidūrė tradicinis testavimas. Juk tradiciniai intelekto ar žinių testai gali atsakyti į klausimą apie vaiko galias ir sunkumus, ką vaikas moka ir žino palyginus jį su jo amžiaus vaikais, tačiau jie suteikia tik dalį informacijos apie tai, ką vaikas gali, geba ir žino. Tradiciniai intelekto testai nepakankamai įvertina kitoje kultūrinėje, kalbinėje ar socialinėje aplinkoje augančius vaikus ir mažai ką pasako apie tuos vaikų

gebėjimus ir įgūdžius, kurie dar bręsta ar vystosi. Tad dinaminio vertinimo technika buvo sukurta įveikti tradicinio testavimo trūkumus ir labiau susikoncentruoja į tai, ką vaikas gali išmokyti (labiau nei tai, ką vaikas moka, žino ar nežino) ir turi galimybę labiau nei tradicinis testavimas įvertinti asmenybės savybes, elgesį, emocijas mokymosi metu.

Tiesa, suprasti bei padėti mokiniams atskleisti jų mokymosi potencialą skatina ir naujausia gabumų bei intelekto samprata. Šiandien vis dažniau kalbama apie tai, kad reikia vertinti ne tik tai, kas dabar yra (dabartinis gebėjimų lygis), bet ir tai, ką vaikas gali.

Tad viena iš pagrindinių projekto veiklų ir buvo skirta vienai iš naujausių gebių vaikų atpažinimo ir vertinimo procedūrų – dinaminio vertinimo pritaikymui gebių vaikų ugdyme. Projekto metu tyrėjai ir mokytojai, dirbantys su gabiais vaikais, gilinasi į Dinaminio mokymosi potencialo vertinimo (LPAD) pritaikymą vertinant gebių vaikų mokymąsi, parengė studiją „Implementation of Learning Propensity Assessment Device (LPAD) in assessment of gifted children“ („Dinaminio mokymosi potencialo vertinimo pritaikymas gebių ugdyme“). Parengtoje studijoje aprašomi tradicinio ir dinaminio vertinimo principai, jų privalumai ir trūkumai, analizuojama, kaip suderinti ir panaudoti tiek dinaminio, tiek ir tradicinio vertinimo metu gautus rezultatus vertinant gebių vaikų gebėjimus ir pasiekimus.

Projekto metu atlikto gebių vaikų mokymosi potencialo tyrimo rezultatai parodė, kad dinaminis vertinimas gali būti sėkmingai naudojamas ir gali padėti suprasti, paaiškinti tradicinio testavimo rezultatus, padėti atskleisti priežastis, kurios neleidžia gebėjimams atsiskleisti ir gali lemti žemus mokymosi pasiekimus. Dinaminio vertinimo rezultatai itin svarbūs vaikų ugdantiems

„Feuersteino metodas – tai unikali mokymosi galimybių vertinimo ir ugdymo sistema“

pedagogams, nes parodo ne tiek gebėjimus ar jų lygį, bet tai, kaip vaikai mokosi ir kas padeda ir keičia vaiko mokymą (-si). Dinaminio vertinimo paradigma tik pradeda atrasti savo vietą, atveria pedagogams, psichologams ir tyrėjams didesnes galimybes suprasti ir įvertinti tiek pačių mokinių mokymosi procesą, tiek ir mokymosi vaidmenį vaikų gabumų ir talento raidoje.

Dalis projekto veiklų, mokymų ir kurtų produktų buvo susiję su specialiomis kognityvinio ugdymo programoms ir jų įgyvendinimu mokykloje. Pagal Feuersteino instrumentinio praturtinimo programas jau dirbama daugiau nei 40-je pasaulio šalių. Specialios programos jau išverstos į 18 pagrindinių Europos ir Azijos kalbų. Feuersteino institute parengta ir šios programos versija Brailio raštu. Metodas plačiai taikomas tiek švietimo ir ugdymo, tiek ir klinikinėje bei darbo srityse. Feuersteino metodo efektyvumui ir jo poveikiui Feuersteino institute, tiek ir įvairiose šalyse, kuriose dirbama šiuo metodu, atliekami moksliniai tyrimai, rengiamos disertacijos.

Kita dalis projekto veiklų ir buvo skirta šių programų įgyvendinimui mokyklose. Feuersteino instrumentinio praturtinimo programų

(FIE) mokytojai Čekijoje, Slovėnijoje ir Lietuvoje vedė FIE programų užsiėmimus, analizavo FIE programų įtaką vaikų pažinimui ir pasiekimams, parengė rekomendacijas „Evaluation of impact of Feuerstein Instrumental Enrichment programs for children with special needs“ („FIE programų įtaka ugdant Specialiųjų ugdymosi poreikių turinčius vaikus“). Projekto dalyviai turėjo galimybę ne tik mokyti, bet ir mokytis patys. FIE programų mokytojai dalyvavo Klausos ir kalbos sutrikimų korekcijos centro Portorož organizuotose mokymuose Slovėnijoje, lankėsi įvairiose Slovėnijos specializuotose ugdymo įstaigose, skirtose vaikams, turintiems specialiųjų ugdymosi poreikių, susipažino su Slovėnijos švietimo sistema bei FIE taikymu ugdant specialiųjų ugdymosi poreikių turinčius vaikus.

Kadangi FIE programos gali būti taikomos tiek individualiai, tiek ir grupėje ar klasėje, todėl projekto metu dalis veiklos, mokymų ir produktų buvo skirta ir šių programų bei jų principų pritaikymu klasėje pamokos metu. Šiose veiklose savo patirtimi dalinosi mūsų partneriai iš Prahos Karolio universiteto (Čekija šiuo metu jau yra parengusi virš 350 licencijuotų šios programos mokytojų, 10-je mokyklų šios programos jau įtraukos į bendrojo ugdymo programas). Projekto dalyviai turėjo galimybę dalyvauti mokymuose, pamatyti, kaip vyksta praktiniai užsiėmimai klasėse, aptarti Feuersteino metodų praktinio taikymo galimybes ir jų poveikį bei taikymą Čekijos švietimo sistemoje. Projekto ir jo veiklų metu buvo parengta ir videomedžiaga, kuri supažindina su Feuersteino metodu, FIE programomis bei jų įgyvendinimo mokykloje ir klasėje galimybėmis.

Feuersteino metodas – tai unikalus būdas, kuris jau padėjo šimtams tūkstančių žmonių visame pasaulyje pagerinti jų mokymąsi, mąstymą ir intelektinius gebėjimus nepriklausomai nuo jų amžiaus, mokymosi sunkumų ar sutrikimų. Projekto „Feuersteino metodo pritaikymas mokyklos veiklose“ veiklos iniciavo ir tolimesnius ne tik kasdienius šiuo metodu dirbančių pedagogų ir švietimo pagalbos specialistų darbus, bet ir tolimesnę projektinę „Erasmus +“ programos veiklą. Pedagogai ir specialistai, dirbantys Feuersteino metodu Čekijoje, Slovakijoje, Rumunijoje, Olandijoje bei Lietuvoje, ir toliau bendradarbiaus, tęs pradėtus darbus, sieks, kad kiekvienas mokinys pasiektų tai, ką jis gali.

Daugiau informacijos apie projektą ir produktus <http://www.sppc.lt/index.php?1003682008>

Parengė Dr. Aida Šimelionienė,
Specialiosios pedagogikos ir psichologijos centro psichologė

Programos „Erasmus+“ 2 pagrindinio veiksmo Profesinio mokymo sektoriaus strateginių partnerystės projektas

EUROPARTNERSS

Karaliaus Mindaugo profesinio mokymo centro projektas

Sparti technologijų kaita bei išaugusi konkurencija darbo rinkoje kelia vis didesnius reikalavimus darbuotojų turimai kvalifikacijai ir jų pasirėngimui nuolat tobulėti. Nors šiuo metu profesinio mokymo kvalifikacijos apima pirmus penkis lygius iš aštuonių, tačiau realiai Lietuvoje iki šių metų buvo teikiamos tik keturių lygmenų profesinės kvalifikacijos. Kad padėtis pradėtų keistis ir būtų atliepta į darbdavių poreikius rengti V lygio kvalifikacijos specialistus, Karaliaus Mindaugo profesinio mokymo centras kartu su partneriais 2014–2016 m. vykdė programos „Erasmus+“ projektą „EUROPARTNERSS“ Nr. 2014-1-LT01-KA200-000604. Septyni projekto partneriai iš 4 ES šalių (Lietuva, Italija, Vokietija ir Portugalija) nutarė užmegzti tarptautinę partnerystę, orientuotą į intensyvią bendradarbiavimą kuriant ir įgyvendinant pir-

minio profesinio mokymo programas. Sutelkus dėmesį į įvairių profesinių sričių profesinio mokymo turinius, atsirado puikios galimybės tobulinti ir pritaikyti tarptautinių darbo rinkų poreikiams profesinio mokymo programas, kartu leidžiant studentams ir absolventams laisviau migruoti tarptautinėje darbo rinkoje. 2016 m. rugsėjo 28 d. Vilniuje vyko baigiamoji projekto „EUROPARTNERSS“ konferencija, kurioje pristatytas projekto poveikis partnerių organizacijoms. Pagrindinis rezultatas, kuris buvo pasiektas įgyvendinant projektą – parengti keturi V lygio profesinio mokymo mokymosi moduliai, atliepiantys Europos kvalifikacijų sąrangos penktojo lygio programų reikalavimus. Tai Floristo, Paramediko, Mados parduotuvės dizaino ir Svetingumo vadybos V lygio mokymosi moduliai.

„Šis projektas labai aktualus ir savalaikis, o rezultatai reikšmingi Lietuvos mastu“

Anot Karaliaus Mindaugo PMC metodinio darbo vadovės dr. Alicijos Ramanauskaitės, šis projektas labai aktualus ir savalaikis, o rezultatai reikšmingi Lietuvos mastu. „Nuo 2016 m. rugsėjo 1 d. Svetingumo paslaugų administratoriaus modulinėje profesinio mokymo programoje, kuri buvo sukurta tik todėl, kad šis projektas vyksta, pradėjo mokytis pirmieji mokiniai. Tai pirmoji Lietuvoje Švietimo ir mokslo ministerijos patvirtinta bei realiai įgyvendinama modulinė V lygio profesinio mokymo programa. Iki šiol Lietuvoje nebuvo teikiamos V lygio kvalifikacijos,“ – pasakoja dr. Alicija Ramanauskaitė.

Siekiantiems įstoti į šią programą keliami tam tikri reikalavimai – įgytas vidurinis išsilavinimas, 3 metų darbo patirtis su kvalifikacija susijusioje profesinėje veikloje, dviejų užsienio kalbų mokėjimas. Po 1,5 metų Svetingumo paslaugų administratoriaus mokslus Karaliaus Mindaugo profesinio mokymo centre baigę absolventai taps pirmaisiais Lietuvoje V lygio kvalifikacijos specialistais. Jie gebės administruoti svetingumo įmonės veiklą, įkurti ir organizuoti svetingumo verslą, teikti apgyvendinimo, maitinimo bei rekreacinės veiklos paslaugas. Įgiję šią kvalifikaciją asmenys galės dirbti smulkiose ir vidutinėse svetingumo paslaugų įmonėse, teikiančiose individualaus apgyvendinimo paslaugas, užsiimti kita šios srities ūkine veikla, reglamentuota LR įstatymais.

„Pasitelkta užsienio partnerių patirtis leidžia užtikrinti parengtų V lygio profesinio mokymo modulių kokybę. Kadangi pasirinkti partneriai savo šalyse teikė V lygio kvalifikacijas, tai jų patirtis ir pavyzdys padėjo kuriant modulius Lietuvoje. Jie buvo testuojami, mokiniai vyko į vizitus, dalyvavo išbandymo procesuose,“ – teigia Vytauto Didžiojo universiteto Profesinio rengimo studijų centro vadovas doc. Vidmantas Tūtlys. Pavyzdžiui, paramediko mokymo programoje besimokantys mokiniai iš Lietuvos vyko į vizitą Leipcige, kur turėjo galimybę aplankyti ir praktiškai patobulinti savo įgūdžius greitosios medicinos pagalbos stotyse ir skyriuose, ligoninių pacientų priėmimo skyriuose bei dalyvauti parengto mokymosi modulio testavimo procesuose. „Projektas apjungė lietuvišką ir vokišką paramedikų rengimo patirtis,“ – teigia Tho-

mas Kohns iš B. A. Johanniter profesinio mokymo centro. Anot Karaliaus Mindaugo PMC projektų vadybininko Andriejaus Muntiano, tiesioginį projekto poveikį pajus ne tik šio projekto partneriai, bet ir kiti profesinio mokymo teikėjai iš ES šalių, kurie norės praturtinti savo mokymo programų turinį, siekdami išplėsti studentų mobilumo ir naujų įgūdžių įgijimo galimybes, padedančias lengviau įsidiarbinti ir konkuruoti.

Į projektą buvo aktyviai įtraukti ir darbdaviai. „Projekto metu analizavome darbo procesus, kurių neįmanoma aprašyti be darbdavių pagalbos, nes jie geriausiai žino, iš ko susideda tam tikri darbo procesai, kokių kompetencijų reikia darbuotojui ir kokie įgūdžiai turi būti įgyti profesinio rengimo centre. Mūsų parengti specialistai galės puikiai konkuruoti tiek Lietuvos, tiek tarptautinėje darbo rinkoje, nes yra didžiulis tokių darbuotojų trūkumas,“ – pasakoja A. Muntianas.

Tikimasi, kad šis projektas paskatins ir kitas profesinio rengimo įstaigas Lietuvoje inicijuoti ir kurti daugiau V lygio profesinio mokymo programų.

Daugiau informacijos apie projektą sužinoti ir susipažinti su projekto rezultatais galima www.europartnerss.eu.

Programos „Erasmus+“ 2 pagrindinio veiksmo Aukštojo mokslo sektoriaus strateginių partnerysčių projektas

UNIVERSITETŲ ATVĖRIMAS VIRTUALIAM MOBILUMUI

Vytauto Didžiojo universiteto projektas

Atviresnio švietimo politika ir atvirumo įgyvendinimas universitetams kelia didelius iššūkius. Universitetų atvėrimas vyksta per keletą švietimo inovacijų, tame tarpe – virtualaus mobilumo praktikų sukūrimą ir įgyvendinimą. Virtualaus mobilumo tikslas – pasiekti studijų rezultatų praplečiant akademinis ir sociokultūrinius studentų ir dėstytojų mainus, praturtinant studijų turinį tarpkultūriniu bendradarbiavimu. Siekiant virtualaus mobilumo tikslų, dėstytojų bendradarbiavimas studijų programų kūrimo ir įgyvendinimo procese, studijų rezultatų pripažinimas ir kreditų užskaitymas virtualaus mobilumo būdu tampa pagrindiniais iššūkiiais Europos universitetuose. Kiti iššūkiiai atveriant universiteto paslaugas – tai nauji dėstytojų metodai, įgūdžiai, kaip dėstyti virtualaus mobilumo būdu, kaip kurti, naudoti ir redaguoti atvirojo švietimo išteklius stoka.

Tačiau Europos aukštojo mokslo modernizavimo ir aukštos kokybės reikalavimų kontekste universitetų atvėrimas virtualiam mobilumui yra neišvengiamas. Ši forma turi tapti įprasta studijų forma tarptautiniams mainams. Dėstytojai turi rengti studijų dalykus bendradarbiaudami su kitų užsienio universitetų dėstytojais, o studentai turi turėti galimybes rinktis tarptautines, mišrias studijas, studijuoti technologijomis grindžiamose aplinkose. Universitetai turi pasirengti kurti ir pripažinti šią studijų formą. Nors Europos universitetuose įprasta organizuoti studentų ir dėstytojų fizinio mobilumo veiklas, taip pat taikyti virtualaus mokymosi aplinkas studijose, tačiau virtualus mobilumas jiems vis dar yra nauja ir neintegruota praktika universiteto veiklose. Tyrimai teigia, jog studentai norėtų rinktis virtualaus mobilumo veiklas, kadangi jos išsprendžia finansinius mobilumo klausimus (studentai neįsprendžia finansinio nesaugumo, nes jiems nereikia keliauti ir patirti nenumatytų išlaidų), nereikia palikti darbo ar šei-

mos ilgesniam laikui, galima įgyti tarpkultūrinės kompetencijas prisijungiant prie studijų kitame universitete iš namų ar darbo. „Erasmus+“ programos Strateginių partnerysčių projekto „Universitetų atvėrimas virtualiam mobilumui“ tikslas – sukurti universitetų atvėrimo prielaidas per dėstytojų bendradarbiavimą kuriant ir panaudojant atvirojo švietimo išteklius, kūrybinių bendrijų licencijas, kuriant studijų modulius virtualiam mobilumui bei organizuojant studentų virtualaus mobilumo mainus. Projekto siekis taip pat yra sukurti pasitikėjimu grįstą bendradarbiavimą tarpkultūrinėje aplinkoje, padedant universitetams pasirengti integruoti virtualaus mobilumo inovacijų visose studijų organizavimo veiklose: peržiūrėti tradicines studijų organizavimo strategines nuostatas, pasirengiant tvarkas, tinkamas infrastruktūras virtualiems mainams, paramos sistemas dėstytojams ir studentams, kokybės užtikrinimo ir tarpusavio vertinimo pro-

„Ši forma turi tapti įprasta studijų forma tarptautiniams mainams“

cedūras ir aprašus.

Projektą įgyvendino 5 universitetai: Vytauto Didžiojo universitetas (koordinatorius, Lietuva), Katholieke Universiteit Leuven (Belgija), Università Degli Studi di Pavia (Italija), Universidad de Oviedo (Ispanija), Universidade Aberta (Portugalija). Projekto metu sukurta:

- universitetų, įgyvendinančių magistro studijų programą virtualaus mobilumo būdu, strateginė partnerystė;
- magistrantūros programa (10 modulių), pritaikoma virtualaus mobilumo mainams;
- mokomoji medžiaga:

1. kaip suplanuoti ir parengti studijų turinį virtualiam mobilumui (<http://openstudies.eu/trainingmaterial/vm-curriculum-designing>);
2. kaip parengti, pritaikyti ir naudoti atvirojo švietimo išteklius (<http://openstudies.eu/trainingmaterial/oer>);
3. kaip pasirinkti ir pritaikyti Kūrybinių bendrijų licencijas virtualiose, atvirose studijų programose (<http://openstudies.eu/trainingmaterial/creative-commons>);
4. sukurta platforma magistro studijų programų atvirųjų švietimo išteklių talpinimui bei virtualaus mobilumo administravimui (<http://openstudies.eu/>).

Projekto įgyvendinimo metu dėstytojai išmoko bendradarbiauti ir susitarti dėl studijų dalykų kūrimo kokybės kriterijų, bendrų veiklų, bendradarbiavimo scenarijų studijų įgyvendinimo metu – tai buvo labai svarbūs susitarimai ir pasiekimai, liudijantys bendradarbiavimo sėkmingus rezultatus. Dėstytojai paliudijo, jog studijų rezultatų pasiekimas yra labai svarbus kokybės kriterijus, tačiau keleto universitetų bendradarbiavimas parengiant dalykus sukuria unikalių studijų dalykų ir studijų įgyvendinimo scenarijų.

Šie dalykai iš ties tampa unikaliais.

Dėstytojams tokia praktika taip pat labai naudinga: sukuriami nauja dėstytojų praktika, integruojami skirtingų kultūrų, išteklių pavyzdžiai, be jokios abejonės atvirumas vyrauja ir požiūris, ir turinio, ir rezultato lygmenyje. Projekto metu buvo įgyvendintas studentų virtualus mobilumas magistrantūros studijų programose.

Projektas tiesiogiai prisidėjo prie universitetų patirčių ir praktikų atvėrimo per dėstytojų ir studentų virtualius mainus ir bendradarbiavimą visame studijų proceso kūrimo ir įgyvendinimo procese. Projekto metu sukurti produktai įgalina parengti programas virtualiam mobilumui ir administruoti virtualaus mobilumo procesą. Universitetai turi tik pasirengti tinkamas procedūras virtualaus mobilumo įgyvendinimui ir pripažinimui. Vis tik išlieka iššūkiiai, kuriuos turi spręsti visi aukštojo mokslo socialiniai dalininkai: dėstytojai turi išmokyti ir toliau bendradarbiauti tarptautinėje ir tarpkultūrinėje komandoje, studentai turi išmokyti pasirinkti ir studijuoti virtualaus mobilumo būdu, o universitetai – pripažinti studentų ir dėstytojų virtualaus mobilumo mainus.

OPENING UNIVERSITIES
OU > VM
FOR VIRTUAL MOBILITY

Programos „Erasmus+“ 2 pagrindinio veiksmo
Suaugusiųjų švietimo sektoriaus strateginių
partnerystės projektas

HOBITO NAMELIO DURYS ATVYROS – UŽEIKITE

Viešosios įstaigos „Žali.lt“ projektas
„Namuose su gamta“

Žvilgtelkite aukštyn į žalia žole apgaubtą stogą, tada ženkite žingsnį vidun, prisilieskite prie aptakių formų iš molio drėbtų sienų. Tą pirmą įspūdį dažnai sunku su kuo nors palyginti, juolab jis retai suformuoja mintį, jog tai viena iš galimybių ne tik gyventi fantazijose, bet ir veikti tokio rezultato link. Draugiškas ir „žalias“ jausmas apima vien stebint gamtoje skęstančius statinius, kai architektūra ir aplinka papildo viena kitą. Tokie moliniai, šiaudiniai ar nė vieno vinies nepanaudojus pastatyti mediniai namai nėra tik iliuzija, tai – realybė. Jų apstu Lietuvoje, Vengrijoje ar Turkijoje, kur iki šiol žmonės žino ir dalinasi su kitais, kaip galima gyventi „kartu su gamta“. Būtent šios darnos pavyzdys ir noras sužinoti daugiau leidžia įsigilinti į XXI-ojo amžiaus aplinkosauginės problemas, kurių sprendimo būdai slypi ekostatybų bei ekodaržų idėjose ir jų įgyvendinime.

Dauguma šiuolaikinių suaugusiųjų neformalaus švietimo įgyvendintojų jau suvokė ir įsitikino, jog įprastos, standartinės paskaitos yra nuobodžios ir neveiksmingos. Arktyje tirpstančių ledynų vaizdai ar potvynius atkartojantys vaizdo įrašai negali daryti ilgalaikio ir esminio pokyčio žmonių sąmonei. Taiigi, siekiant esminių ir ilgalaikio pokyčių, nebeužtenka sukelti pasibaisėjimą ar užuojautą, gėdą. Reikia padėti keisti mąstymo būdą ir pasaulėžiūrą, sudominti ir priartinti žmogų prie pokyčių galimybių. Patirtinis mokymasis, leidžiantis veikti – prisiliesti, mokyti(s) kartu su bendruomenės nariais, pabandyti ir siekti tam tikro matomo rezultato – tai vienas iš sėkmingiausių būdų motyvuoti suaugusius tenkinti mokymosi visą gyvenimą poreikius, įgyjant naujas kom-

petencijas. Būtent veikiant įgyjama patirtis ir gebėjimai, veikiant kartu ir siekiant bendrų tikslų – tobulinamos socialinės ir pilietinės kompetencijos, nuolat išmėginant naujoves, pasitelkiant naujomis žiniomis – skatinamas kritinis mąstymas, atrandami problemų sprendimai, ugdomas kūrybiškumas, lengviau įsisavinama nauja informacija. Ir, žinoma, kūrybiškumo ugdytas nepaisant amžiaus yra ypač svarbus, kuriam įtakos turi netikėtų atradimų reikšmė prisiliečiant prie ekostatybų.

Visa tai yra maži atradimai, kurie nuosekliai išsirikavo dvejus metus partnerių iš Lietuvos, Vengrijos ir Turkijos ruoštame praktiniame suaugusiųjų neformalaus aplinkosauginio švietimo vadove „Namuose su gamta“, kuris yra sukurtas tokio paties pavadinimo programos „Erasmus+“ suaugusiųjų švietimo strateginės partnerystės projekto metu. Beje, šis vadovas yra išverstas į keturias kalbas – anglų, lietuvių, turkų ir vengrų.

Šis leidinys yra viena iš pirmųjų edukacinio - mokomojo poveikio priemonių, kurioje nuosekliai aprašomi skirtingi draugiški aplinkai statybų ir daržininkystės metodai. „Namuose su gamta“ suteikia galimybę suaugusiems neformalioju būdu įgyti naujas kompetencijas ir tobulinti turimas, gilinti ekokultūrinį suvokimą, puoselėti socialinius bei bendruosius įgūdžius, taip atliepiant kiekvieno žmogaus mokymo(si) visą gyvenimą poreikius.

Statyba iš natūralių medžiagų yra vienas iš būdų palikti žymiai mažesnę ekologinę pėdsaką, sukuriant žmogaus sveikatai palankias sąlygas. Todėl programos „Erasmus+“ projektu „Namuose su gamta“ buvo siekta atgaivinti ir mėginti taikyti senuosius sta-

tybos metodus, kartu suteikiant besimokantiesiems žinių apie savo ir kitų kultūrų praeitį. Atitinkamų konstrukcinių medžiagų pasirinkimas, kaip ir aplinkai draugiškų metodų naudojimas yra puikus būdas diegti suvokimą apie gamtos ir žmogaus tarpusavio ryšius, poveikį vienas kitam.

Tuo tarpu ekologinės daržininkystės veiklos šiandien pristatomos visuomenei kaip galimybė ne tik užsiauginti maisto, bet ir būdas stiprinti socialinius, bendravimo įgūdžius, siekiant įgyvendinti bendruomeninius tikslus ir skatinti pilietiškumą. Bendruomenės daržo puoselėjimas moko atsakomybės, bendradarbiavimo, leidžia sužinoti daugiau apie maisto auginimo procesą, suvokti skirtingų daržininkystės metodų įtaką maisto kokybei. Kartu daržas tampa visuomenės dalimi, kuri sutelkia tiek jaunus, tiek vyresnius sukuriant palankias sąlygas savaiminio ugdymo(si) procesui, kurio metu stiprinami komunikaciniai įgūdžiai, informacijos rinkimo, apdorojimo ir dalinimosi gebėjimai, keitimasis patirtimi. „Namuose su gamta“ knygoje didžiausias dėmesys skiriamas skirtingiems aplinkosauginiams suaugusiųjų neformalaus švietimo metodams. Priemone rekomenduojama naudotis ne tik žmonėms, turintiems svajonę pasistatyti savo namus patiems, bet ir įgyvendinant skirtingus ugdymo(si) proceso etapus įvairiose formalus ir neformalus švietimo įstaigose, nevyriausybinėse organizacijose. Leidinyje apibūdinami skirtingų metodų esminiai principai, darbo procesas, priemonė iliustruota vaizdinėmis nuorodomis ir ekspertų bei projekto praktinių veiklų dalyvių įžvalgomis. Metodų universalumas ir unikalumas slypi praktinėje veikloje, kuri iš besimokančiųjų nereikalauja didelio išankstinio pasirėngimo. Svarbu ir tai, kad šiuos metodus dirbdami komandoje gali įgyvendinti tiek fiziškai stiprūs, tiek negalia turintys ar su tam tikrais sunkumais susiduriantys žmonės. Esant geram moderatoriui bei tinkamai paskirsčius darbą – metodų įgyvendinimas tampa priemone dirbti kartu, o dar svarbiau – mėgautis ne tik procesu, bet ir rezultatais.

Tačiau ne tik knyga gali padėti ugdyti naujus įgūdžius. Projekto metu sukurti ir subtitruoti angliškai edukaciniai filmukai. Juos galima rasti svetainėje www.atnature.eu Taiigi, ar išdrįsite praverti Hobito namelio duris? Atsakymas paprastas – priklauso nuo Jūsų sąmoningumo, noro tobulėti, pažinti save ir gyventi daroje su gamta.

Parengė Martynas Norbutas

“*Reikia padėti keisti
mąstymo būdą ir
pasaulėžiūrą, sudominti
ir priartinti žmogų prie
pokyčių galimybių*”

„ECVET“ projektas

STAŽUOTĖS DANIJOJE IR PRANCŪZIJOJE PAGAL „ERASMUS+“ PADĖJO PATEKTI TARP GERIAUSIŲ

Kauno maisto pramonės ir prekybos mokymo centro sėkmės istorija

Mano gyvenimo pašaukimas ir aistra yra maisto ruošimas, todėl baigęs 10 klasių (nors mokslai Kauno „Santaros“ gimnazijoje ir neblogai sekėsi), nusprendžiau stoti į Kauno maisto pramonės ir prekybos mokymo centrą ir įgyti virėjo specialybę. Taip žengiau pirmuosius žingsnius savo svajonės link. Šioje mokykloje kiekvieną dieną aš sužinodavau daug įdomių dalykų apie maisto ruošimą, tobulinau įgūdžius gamindamas patiekalus. Savo gyvenime stengiuosi kiek įmanoma daugiau sužinoti apie įvairių kultūrų patiekalus, jų ruošimą ir kuo geriau įgyvendinti visus užsibrėžtus tikslus. Sužinojęs apie galimybę dalyvauti Švietimo mainų paramos fondo administruojamos „Erasmus+“ programos Kauno maisto pramonės ir prekybos mokymo centro koordinuojamame mobilumo projekte „Praktinis mokymas Europoje“ pateikiau prašymą vykti į „Slagteriskolen Uddannelsescentret i Roskilde“ – profesinę mokyklą Danijoje. Atrankos metu komisija pritarė mano dalyvavimui šiame projekte, ir šie praktiniai mokymai man leido parodyti save jaunų virėjų komandoje. Man buvo įdomu susipažinti su danų virtuvės subtilybėmis ir suprasti, ko reikia laimingiausiems Europos žmonėms. Nors danų virtuvė yra labai paprasta, būdinga šiauriečiams, tačiau turi savitą stilių, išskirtinių bruožų, apie kuriuos galėjau sužinoti tik betarpiškai bendraudamas su puikiais mus priėmusios organizacijos dėstytojais – mentorais. Po penkių praktinės veiklos savaitių Danijoje visa mūsų grupė atliko žinių įvertinimo testą bei praktinę užduotį, kurie buvo įvertinti pažymiais, o šie grįžus iš mobilumo projekto buvo užskaityti. Įvertinant, užskaitant ir pripažįstant mano bei kitų mokinių mokymosi rezultatus mobilumų metu taikytas praktikos užskaitymas bei „ECVET“ sistema, tad grįžus į Lietuvą mano pasiekimų nereikėjo iš naujo vertinti – pažymiai, gauti pagal „ECVET“ mokymosi sutartį, buvo tiesiog užskaityti.

Po keleto mėnesių, jau grįžus iš Danijos, mokymo centre buvo paskelbtas atrankinis profesinio meistriškumo konkursas „Karštas paukštienos patiekalas“, kuriame, jau turėdamas teorinių ir praktinių įgūdžių, dalyvavau ir laimėjau I-ojo laipsnio diplomą. Pateikimas į geriausiųjų trejetuką man suteikė teisę atstovauti mūsų mokymo centrą tarptautiniame „AEHT“ (Europos viešbučių ir turizmo mokyklų asociacijos) konkurse Italijoje, Cervia mieste. Aš pasirinkau „Nouvelle Cuisine“ (Naujoji virtuvė) rungtį ir intensyviai su didžiu uzsidedimu ruošiausi, domėjausi „Nouvelle Cuisine“ ypatumais, naujovėmis. Dalyvaudamas šioje rungtyje išbandžiau save, savo gebėjimus, nes reikėjo operatyviai surinkti daug medžiagos, ją išanalizuoti ir kuo geriau pasiruošti konkursui per pakankamai trumpą laikotarpį. Pasitaikė proga pasisemti žinių iš vieno geriausių Lietuvos virtuvės šefų – Tomo Rimydžio, kuris Lietuvoje pristato moderniąją virtuvę. Profesionalas padėjo pasiaiškinti moderniosios virtuvės subtilybes ir daug laiko skyrė mano praktiniam pasiruošimui šiam konkursui. Visas mano ir man ruošti padėjusiųjų pastangas vainikavo sėkmė – Italijoje vykusiame konkurse laimėjau antrąją vietą ir į Lietuvą parvežiau sunkioje kovoje laimėtą sidabro medalį!

Kiekvienas konkursas ar varžybos tik didina mano motyvaciją, žingeidumą ir pastangas tobulėti. Atsižvelgdami į tai, mokytojai pritarė mano kandidatūrai pasitobulinti bei įgyti naujų žinių pagal programą „Erasmus+“ Strasbūre (Prancūzija). Prancūzai – virtuvės pradininkai, todėl buvo įdomu susipažinti su senąja tradicine prancūzų virtuve ir pamatyti iš arti, kaip kuriamos naujos idėjos, kurios vėliau plačiai naudojamos visame pasaulyje.

„Kiekvienas konkursas ar varžybos tik didina mano motyvaciją, žingeidumą ir pastangas tobulėti“

Praktikos vieta – restoranas „La Casserole“ (<https://www.restaurantlacasserole.fr/fr/>) – aukšto lygio restoranas, kurio šefų komanda žino, kaip nustebinti ir pradžiuginti net ir išrankiausių gomurį. Gamybos metu buvo naudojami aukščiausios kokybės produktai, personalas greitai priėmė į komandą. Praktikos metu įvykdžiau sau iškeltus tikslus – sužinoti prancūzų virtuvės paslaptis ir tobulinti įgūdžius ruošiant kokybišką maistą. Praktika užsienyje mane praturtino naujomis gastronominėmis idėjomis bei sustiprino supratimą apie produktų galutinį skonį. Kiekvieną praktikos dieną į restoraną eidavau norėdamas sužinoti ir išmokyti naujų dalykų, kuriuos galėčiau panaudoti ateityje. Vasara prabėgo sukantis Vilniuje įsikūrusio restorano „Chef2 Food House“ virtuvėje. Profesionali virtuvės meistrų komanda, vadovaujama šefo Dariaus Dabrovolsko, dalinosi patirtimi, kartu žmones džiuginome patiekalais, padėdami keliauti po nuostabių ir įvairialypį maisto pasaulį. Čia įgijau daug naujos patirties bei įkvėpimo.

2016 m. rugsėjo 9 d. Rygoje pirmą kartą vyko tarptautinis Baltijos šalių virėjų čempionatas „Baltijos kulinarinis paveldas“, kuriame dalyvavau kartu su Lietuvos komanda. Čia mane lydėjo sėkmė – Lietuvos, Latvijos ir Estijos virėjų meistriškumą vertinusios sertifikacijos „WACS“ (World's Association of Chefs) organizacijos komisijos, pirmininkaujamos 50 metų virtuvės šefo patirtį turinčio „WACS“ B kategorijos teisėjo Ulricho Frehdės (Švedija) buvau pripažintas geriausiu Baltijos šalių jaunuoju virėju.

Džiuginantis įvertinimas, kuris įpareigoja dar labiau: šiuo metu rengiuosi 2016 m. lapkričio 29 d. – gruodžio 5 d. Švedijos parodų ir kongresų centre Goteborge vyksiančiam „EuroSkills 2016“ konkursui, kuriame kartu su kitais šešiais Lietuvos profesinių mokyklų atstovais – nacionalinių profesinio meistriškumo konkursų nugalėtojais – demonstruosiu profesinius gebėjimus, atstovaudamas Kauno maisto pramonės ir prekybos mokymo centrą.

Erikas Janerikas,
Kauno maisto pramonės ir prekybos mokymo centras

„ECVET“ projektas

AUKŠTAS IVERTINIMAS STAŽUOTĖJE – MOTYVACIJA TOBULĖTI

Šiaulių profesinio rengimo centras

Šiaulių profesinio rengimo centras 2015-2016 m. įgyvendino „Erasmus+“ programos mobilumo projektą „Tarptautinis mobilumas profesiniam tobulėjimui ir verslumo skatinimui“, kurio metu buvo organizuotas mokinių mobilumo vizitas Portugalijoje. Šioje stažuočioje dalyvavo Prekybos ir verslo skyriaus virėjo specialybės mokiniai Airidas Inda ir Gustinas Alubickas. Su priimančiuoju projekto partneriu, mokinių profesijos mokytojais buvo suderinta mobilumo programa, numatytos konkrečios užduotys, tobulintinos mokinių profesinės kompetencijos, gebėjimai ir įgūdžiai, susitarta dėl galutinio mokinių vertinimo stažuočio pabaigoje. Mokiniai, besibaigiant stažuočio, gavo atsiliepimus apie savo darbą, kuriuos parvežus ir kai kuriuos įgytus praktinius įgūdžius pademonstravus profesijos mokytojams, mokiniams Portugalijoje praleistas laikas buvo užskaitytas kaip profesinis mokymas ir už praktinį mokymą įrašytas įvertinimas.

Trijų savaitių trukmės stažuotė vyko Portugalijoje, Bragos mieste. Tai - seniausias miestas Portugalijoje, stebinantys bažnyčių, fontanų ir senos architektūros pastatų gausa. Didžioji dalis gatvių ir šaligatvių išgrįsta akmenimis. Miestas yra slėnyje, jį supa kalnai, o pažvelgus į kiekvieno kalno viršūnę galima išvysti bažnyčią arba kokią nors šventyklą.

Gyvenome trijų žvaigždučių viešbutyje, esančiame pačiame centre. Iki darbo pėsčiomis buvo apie 2 kilometrus. Nors ir rudens pabaiga, bet oras mus džiugino, nes beveik visą laiką buvo apie 25 laipsnius šilumos. Kadangi iki vandenyno buvo tik apie 45 kilometrus, gavome progą jame išsimaudyti. Vanduo buvo šiltesnis negu Baltijos jūroje vasarą. Labai patiko žmonių reakcijos, kai mes braidėme ir maudėmės vandenyje, o vietiniai žmonės vaikščiojo su striukėmis ir žiūrėjo į mus kaip į bepročius. Savaitgaliais mus priėmė kompanija veždavo į ekskursijas. Teko aplankyti kalnus, esančius aplink miestą, šventyklas kalno viršūnėje, didžiulius sodus. Teko pabūti Lisabonoje, Portugalijos sostinėje, esančioje prie pat vandenyno.

Darbo grafikas buvo labai geras. Ateidavome į darbą 11 valandą ir pradėdavome ruošti pietus, kuriuos apie 12 valandą valgydavome mūsų darbo kolektyvas. Portugalams pavalyti pietus ir vakarienę – šventas reikalas. Pavalgę pietus jau gamindavome užsakymus. Kartais žmonių būdavo daug, kartais nė vieno. Viskas priklausydavo nuo oro: jeiigu lauke apsiniaukę – žmonių mažai, o jei saulėta ir šilta – lankytojų daug. Tad ryte, keliaudami į darbą, jau žinodavome, kiek krūvio turėsime tą dieną. Darbą baigdavome apie 16 valandą, keliaudavome į viešbutį pailsėti ir vėl grįždavome apie 19 valandą. Vakarinis darbas taip pat trukdavo tris - keturias valandas. Pirmiausia susėdavome prie stalo, pavakarienudavome (vakarienę gamindavo portugalai) ir tik tada eidavome dirbti. Kadangi meniu buvo keičiamas kiekvieną savaitę, teko gaminti įvairių patiekalų. Man ir mano kolegai Gustinui labai pasisekė: nuo pirmųjų stažuočio dienų mes nesėdėjome prie bulvių skutimo, o iš karto gaminome rimtus patiekalus. Nors visi patiekalai atrodė paprasti, bet buvo pasakiško skonio ir ypač gražiai serviruojami. Gavome net profesionalo, jauno virtuvės šefo pamokų, kaip išskrosti žuvį, kad joje nebeliktų kaulų, išmokome sūdyti ir išrūkyti anties krūtinėlę namų sąlygomis, sužinojome gudrybių, kaip išgauti unikalų skonį iš paprastų maisto produktų.

Iš pradžių pasiūlymas dalyvauti atrankoje vykti į stažuotę Portugalijoje manęs nesužavėjo. Įkalbėtas auklėtojos, vis dėlto sutikau dalyvauti ir buvau atrinktas. Įgijęs daug patirties, pasisėmęs naujų idėjų, gavęs profesionalų patarimų, dabar labai džiaugiuosi, kad išvažiavau į stažuotę. Labai norėčiau vykti išbandyti kitų šalių virtuvių.

Airidas Inda,

projekto dalyvis, virėjo specialybės mokinys

„Supratau, kad tai, kas manęs laukia, bus geriausia patirtis mano gyvenime“

Atvykimas. Viskas prasidėjo lapkričio pirmą dieną, lėktuvui nusileidus viename iš didžiausių Portugalijos miestų Porto. Nusileidimas nebuvo pats sklandžiausias, bet puikiai pažadino po ilgos kelionės. Mus pasitiko vienas iš priimančiosios organizacijos atstovų. Sutikimas buvo malonus ir paliko gerą įspūdį. Kartu su grupe važiavome į Bragą – miestą, kuris kažkodėl tapo labai artimas širdžiai, galbūt todėl, kad jo dydis, gyventojų skaičius panašus į Šiaulius. Įsikūrę viešbutyje nieko nelaukėme ir išėjome susipažinti su miestu. Kadangi buvome alkani, mūsų misija buvo susirasti vietą, kur galėtume pavalyti. Užėjome į vietinių mėgstamą restoranėlį, užsakėme maisto ir skaniai pavalgėme – tai buvo pirmoji pažintis su vietiniu maistu.

Pirmoji darbo diena ir susipažinimas su kolegomis. Rytą iš viešbučio mus pasiėmė Filipas, vaikinai, kuris iš pradžių atrodė ganėtinai griežtas, tačiau kiek pabendrėvę supratome, kad jis tiesiog jaudinasi, nes niekada anksčiau nėra dirbęs su lietuvių grupe. Su kolega Airidu dirbome kartu. „Casa de Pasto das Carvalheiras“ dabar sukelia nostalgiskus prisiminimus, tačiau tada tai atrodė nepažįstama ir keista teritorija. Kokie puikūs žmonės ten dirba, supratome iš karto. Mus pirmą dieną pasitiko Henrike, restorano šefas. Apsiginklavę lietuvišku šokoladu ir lietuviška receptų knyga, mes nedrąsiai žengėme į virtuvę, kur susipažinome su Ze, kitu šefu, kuris puikiai kalbėjo angliškai. Nieko nelaukė „šokome į darbinę aprangą“ ir kibome į darbus. Vykdami į stažuotę buvome nusiteikę skusti bulves ar plauti indus, tačiau jau pirmą dieną gavau nurodymą: „Paimk gabalą tuno, darysime filė“. Buvau kiek išsigandęs, bet noras mokytis įveikė baimę. Drąsino šefo žodžiai: „Nebijok klysti, nes tik klysdamas išmoksi daryti viską teisingai“. Supratau, kad tai, kas manęs laukia, bus geriausia patirtis mano gyvenime.

Į darbą! Buvome supažindinti su gan keistomis darbo valandomis (nuo 11 val. iki 15–16 val. ir nuo 19 val. iki 22–23 val.). Kaskart mus darbe pasitikdavo karštu patiekalu. Pirmą rimtą darbo dieną susipažinome ir su dar vienu šefu Nelsonu. Jis – emigrantas iš An-

golos. Nelsonas beveik nemokėjo anglų kalbos ir į mus iš pradžių žiūrėjo skeptiškai. Tačiau pradėję bendrauti netrukus susibičiuliavome. Pradėjome dirbti su maistu. Nustebino produktų kokybė ir šviežumas. Tunas, karališkos krevetės, jautiena, kiauliena ir dar didelė galybė jūros ir vandenyno gėrybių paliko didžiulį įspūdį. Darbas ėjo sklandžiai, virtuvės šefai jau pirmą dieną pastebėjo mūsų gerą pasiruošimą, greitą darbą ir pradėjo į mus žiūrėti kaip į sau lygiaverčius. Buvo sunku, nemeluosiu, buvo velniškai sunku: didelis užsakymų kiekis, nematyti patiekalai sukėlė nemažai streso. Tačiau viską įveikėme, už tai esu dėkingas mūsų mokyklos profesijos mokytojams, kurios mus taip puikiai paruošė ir labai gerai suderino visą stažuočio programą. Darbovietė man paliko geriausius įspūdžius, kuriuos prisiminsiu visą gyvenimą. Keliaujame. Ne paslaptis, kad Portugalija labai graži, šilta šalis. Malonu, kad laiką leidome ne vien Bragoje, bet keliauome ir į šalies sostinę Lisaboną, savo vaizdais pribloškiantį Viano do Castelo ir į vieną iš seniausių pasaulio miestų – Porto. Didžiausių įspūdį padarė Porto. Priešingai nei Lisabona, tai daugiau vietinių kultūros persunktas miestas. Nors pėstute nukeliavome apie 20 km, tikrai kojų nebuvo gaila. Pribloškė nuostabi senovinė architektūra, žmonių nuoširdumas. Apsilankėme vyno degustacijoje, klausėmės liaudies muzikos „fado“ – išvertus tai reiškia „iš širdies“. Atsisveikinimas... Lapkričio 21-oji – tai diena, kai kėlėmės anskti rytą ir krovėmės lagaminus. Buvo sunku suvokti, kad tai mūsų nuotykių pabaiga. Atrodo, kad praėjo vos kelios dienos. Tik kalendorius įtikino, kokia buvo diena. Su didele nostalgija ir liūdesiu įsėdome į lėktuvą ir atsisveikinome su šia nuostabią šalimi. Stažuotė Portugalijoje ne tik suteikė daug neįkainojamos profesinės patirties (kažin ar kada nors Lietuvoje dar teks ruošti šviežią, o ne šaldytą tuno filė), susiradome naujų draugų, patobulinome profesinės anglų kalbos žinias, įgijome daugiau pasitikėjimo savimi.

Gustinas Alubickas,
projekto dalyvis, virėjo specialybės mokinys

„EPALE“ projektas

KAIP RASTI AUKSO GRŪDĄ PELUOSE?

Vilniaus suaugusiųjų mokymo centro sėkmės istorija

Moderni, atliepanti aktualijas, suaugusiųjų švietimo sistema pradėta kurti Lietuvai atgavus nepriklausomybę ir nuolat tobulinama iki šiol. Įvykusi struktūrinė švietimo sistemos pertvarka suteikia galimybę suaugusiam žmogui bet kuriuo metu tęsti mokymąsi visą gyvenimą.

Šiandien suaugusiųjų švietimo įstaigos nuolat stengiasi sukurti patrauklią mokymosi aplinką besimokantiems, suteikti įdomių ir inovatyvių mokymosi formų, plėsti formaliojo, neformaliojo ir savaiminio mokymosi pasiūlą. Šie veiksniai formuoja ir mūsų Vilniaus suaugusiųjų mokymo centro įvaizdį.

Nuolat kalbame, diskutuojame, ieškome, kaip tapti tuo aukso gabalėliu, į kurį at-

kreips dėmesį užsienio partneriai. Kaip tapti realiai naudingais artimiausioje aplinkoje? Kaip padėti besimokantiems suaugusiems mūsų gimnazijoje tapti saugesniais, patirti naujų pozityvių mokymosi idėjų, išmokyti naujų dalykų, įgyti naujų kompetencijų, skatinti mokymosi motyvaciją? Esame aiškiai apsibrėžę strateginę veiklą, nuolat siekiame atliepti šiuolaikines suaugusiųjų švietimo aktualijas, būti konkurencingi bei išskirtiniai artimiausioje aplinkoje.

Jau seniai mums tapo aišku, kad šalia pagrindinio mūsų tikslo – suteikti išsilavinimą, vykdysime tarptautinę ir šalies projektinę veiklą. Esame aktyvūs, todėl surandame patikimų partnerių, brandina-

me ir vystome projektų idėjas, teikiame paraišką ir vykdome laimėtus projektus, suteikdami besimokantiems galimybę plėsti bendravimo ir bendradarbiavimo įgūdžius, atrasti pažinimo džiaugsmą, išmokyti užsienio kalbų, susipažinti su kitų šalių kultūra ir tradicijomis.

Mąstėme, kaip šią informaciją pateikti trumpoje „Epale“ partnerių paieškos sistemos anketoje. Pasirinkome raktinių žodžių sistemą. Raktinius žodžius atrinkome pagal šiuos kriterijus: atliepia mūsų gimnazijos besimokančiųjų poreikius bei veiklas, „Erasmus+“ ar „Nordplus Adult“ prioritetinius tikslus ir Lietuvos suaugusiųjų švietimo strateginius aspektus. Sudarėme galimų raktinių žodžių sąsają

žemėlapij ir atrinkome tai, kas tinka konkreto projekto idėjai įgyvendinti. Pagal atrinktus raktinius žodžius ir „Epale“ paieškos sistemos taisyklės sukūrėme tekstą. Daugiausia dėmesio skyrėme suformuluoti tikslingą ir informatyvų pavadinimą. Taigi, tekste aprašyta patikima, turinti didelę patirtį, kokybiškai vykdomi veiklos organizacija, pavadinime atsispindi tikslingi, informatyvūs raktiniai žodžiai, atliepantys Lietuvos, Europos švietimo ir kuriamo projekto tikslus. Pasiekti rezultatai: rasti partneriai „Erasmus+“ KA1 ir KA2 bei „Nordplus Adult“ projektams, gauti keli pasiūlymai iš užsienio partnerių dalyvauti ir kitokio pobūdžio projektuose. „Epale“ platforma padėjo ne tik sėkmingai surasti partnerių, bet kartu su partneriais sukurti projektus, kurie skatins suaugusiųjų švietimo plėtrą ir tobulins suaugusiųjų ugdymo kokybę.

Bendradarbiaujame su įvairiomis institucijomis Lietuvoje ir užsienyje. Mūsų nuolatiniai partneriai: Lietuvos suaugusiųjų mokymo centrai bei suaugusiųjų gimnazijos, panašaus pobūdžio suaugusiųjų institucijos Danijoje, Norvegijoje, Islandijoje, Vokietijoje, Ispanijoje, Turkijoje ir kitose šalyse. Visa tai leidžia geriau pažinti vieniems kitus, įvertinti savo lyderiaujančios ir iniciatyvios gimnazijos vietą suaugusiųjų švietimo sistemoje mūsų šalyje ir už jos ribų.

Vilniaus suaugusiųjų mokymo centro direktorė Natalija Kimso, lietuvių kalbos ir literatūros mokytoja metodininkė Vilma Markevičiūtė

“ Nuolat kalbame, diskutuojame, ieškome, kaip tapti tuo aukso gabalėliu, į kurį atkreips dėmesį užsienio partneriai

„EPALÉ“ projektas

PALIKTA LAZDELĖ

Panevėžio rajono švietimo centro sėkmės istorija

„Ar skirtingo amžiaus suaugusiems reikia skirtingų mokymosi scenarijų?“, „Suaugusiųjų švietimas elektroninėje platformoje“, „Kodėl Vilniaus suaugusiųjų švietėjai laukė naujo įstatymo?“, – tai tik keletas 2015 m. Europos suaugusiųjų mokymosi elektroninėje platformoje „Epale“ publikuotų straipsnių, priverusių Panevėžio rajono švietimo centro darbuotojus susimąstyti apie Trečiojo amžiaus universiteto įkūrimo rajone idėją. Nuo idėjos iki jos įgyvendinimo praėjo keletas mėnesių. Ir štai 2015 m. spalio 1 d. duris atvėrė Panevėžio rajono trečiojo amžiaus universitetas. Į TAU atidarymą ir pirmąją L. Laurinčiukienės paskaitą „Pozityvus mąstymas“ Tiltagalių kultūros centre iš įvairių rajono vietovių sugužėjo gausus būrys universiteto klausyto-

jų. Užkrečiamas lektorės humoras bei svarbios gyvenimo tiesos atsispindėjo senjorų veiduose: jie ir linksmai juokėsi, ir susimąstę žvelgė į tolį, ir grimzdo į savo prisiminimų labirintus. Tokios gausybės senjorų, trumpam atitrūkusių nuo savo darbų ir pasirengusių mokytis, dar nebuvo matę. Džiugį TAU atidarymo nuotaika neišsisklaidė visus metus. Aštuoniuose rajono kaimeliuose įsikūrusiuose universiteto fakultetuose 247 senjorai klausėsi paskaitų, diskutavo, dalijosi savo istorijomis. Kas kartą mus nustebindavo senjorų noras mokytis: jie nepaisė nei didelių atstumų, nei blogo oro. Prisimename, kai Smilgiuose, beveik įpusėjus vienai iš paskaitų, duris pravėrė lazdele pasiramsčiuodama ir skrybėlaitė pasipuošusi močiutė. Atsiprašydama lektorės ji pasakė, kad

„Besimokantys senjorai, kartais net kelis kartus per mėnesį atsakingai skubantys į paskaitas – tai visų mūsų rajono žmonių pasididžiavimas

paskutinės jos gyvenimo dienos buvo prasmingesnės: prisiminė močiutę, linksmai vaikštinėjančią po Kauno senamiestį, besigrožinčią J. Zikaro Laisvės paminklu, Laisvės alėjoje besišnekučiuojančią su daugybę metų nematyta vaikystės drauge, įsiklausančią į Nacionalinio M.K. Čiurlionio dailės muziejaus darbuotojų pirmuosius susitikimo žodžius, jog anot M.K. Čiurlionio, „gyvenimas – tai didelė simfonija“. Prisiminė, kaip išlipdama iš autobuso močiutė pasakė: „Visus aplankiau, o dabar galiu ir mirti“. Viena gyvenimo simfonija nutilo...

Tačiau gyvenimas nestovi vietoje. 2016 m. spalio 1 d., minėdami Tarptautinę pagyvenusių žmonių dieną, atidarėme dar tris Panevėžio rajono TAU fakultetus. Dabar mūsų universitete mokysis jau apie 350 klausytojų. Besimokantys senjorai, kartais net kelis kartus per mėnesį atsakingai skubantys į paskaitas – tai visų mūsų rajono žmonių pasididžiavimas.

Dėkojame „Epale“ straipsnių autoriams, kurie dalijasi savo idėjomis. Galbūt be Jūsų puikių pavyzdžių apie suaugusiųjų švietimą mes būtume vis dar likę svarstymų apie Panevėžio rajono TAU įkūrimą etape.

Renata Jankevičienė,
Panevėžio rajono švietimo centro direktoriaus pavaduotoja

„eTwinning“ projektas

VOS PRADĖJUS DALYVAUTI – SĖKMĖ „ETWINNING“ PROJEKTUOSE

Rokiškio lopšelio-darželio „Varpelis“ sėkmės istorija

Vos prieš pusmetį Rokiškio lopšelio-darželio „Varpelis“ pedagogė Albina Kasparienė sužinojo apie „eTwinning“ programos galimybes. Ir jau baigiantis 2015-2016 mokslo metams, lopšelio-darželio „Varpelis“ priešmokyklinio ugdymo „Pelėdžiukų“ grupės vaikai kartu su savo mokytoja 2016 m. birželio 15 d. baigė vykdyti keturis „eTwinning“ projektus.

2016 m. rugpjūčio 24 d. Vilniuje tarptautinio kontaktinio seminaro „Tautiško ir tarptautiško dermė ugdyme“ metu visiems mokytojos Albinos Kasparienės projektams buvo suteikti Nacionaliniai kokybės ženklai.

Projekte „Kultūrų kelionė“ („Culture Journey“) dalyvavo 56 partneriai iš 18 šalių. Tai Prancūzija, Rumunija, Albanija, Bulgarija, Lietuva, Lenkija, Tunisas, Portugalija, Ispanija, Italija, Graikija, Latvija, Gruzija, Turkija, Jungtinė Karalystė, Azerbaidžanas, Ukraina, Vengrija. Projekto metu vaikai susipažino su šių šalių papročiais, tautiniais patiekalais. Virtualioje erdvėje vaikai keliavo po partnerių nufilmuotas ir pristatytas šalis. Grožėjosi architektūra, gamta, klausėsi ir dainavo pasiūlytas dainas, piešė šalių partnerių tautinius rūbus, bandė surasti ir nupiešti šalių vėliavas. Vaikai supažindino partnerius su savo šalimi – Lietuva, jos kultūra, tradicijomis, kalendorinėmis šventėmis, patiekalais, dainomis, šokiais. Vaikams buvo smagu išvysti save virtualioje erdvėje, jie džiaugėsi draugų filmuota medžiaga ir nuotraukomis.

„Tokios veiklos yra ne tik įdomios vaikams, bet ir teikia galimybes mokytojui dirbti įvairiau, tobulinti savo profesionalumą“

Projekte „Ratelio žaidimai“ („A Game in Each Ring“) dalyvavo 60 ugdymo įstaigų iš 7 šalių. Jo metu vaikai žaidė draugų pasiūlytus žaidimus ir patys siūlė projekto partneriams judrius sportinius ir tautinius žaidimus – ratelius. Taip pat supažindino su įvairių metų laikų žaidimais ir veikla. Vienas iš projekto tikslų buvo prarinti vaikus laikytis taisyklių, o kada tai geriausiai sekasi daryti? Žinoma, žaidžiant žaidimus su draugais! Vaikai padarė išvadą, kad ir kitų šalių vaikai žaidžia tuos pačius žaidimus – „Slėpynes“, žaidimus su lankais, „Kvadratą“ ir kitus.

Labai aktualus 6–7 m. amžiaus vaikams buvo vykdytas projektas „Kelias į mokyklą“ („Walking school“). Šiame projekte dalyvavo 38 partneriai iš 12 šalių. Projekto tikslai: sveika mityba, pasitikėjimas savimi, praktinių įgūdžių ugdymasis, aktyvi sportinė veikla ir judėjimas lauke. Projekto metu vaikai dėliojo sveiko maisto piramidę iš natūralių produktų, pačių kurtomis atvirutėmis internetinėje erdvėje draugus sveikino su kalendorine švente – Velykomis, supažindino su lietuviškomis dainomis, šokiais – rateliais, „Trijų Karalių“ švente. Supažindino su vaistažolių auginimo ir gėrimo tradicijomis, ekologišku lopšelio-darželio daržu, įgyvendinama lopšelyje-darželyje pieno ir vaisių vartojimo skatinimo programa, vykdoma lopšelio-darželio sveikatingumo programa.

Projekte „Dar vienas žingsnis“ („One More Step“) dalyvavo 42 partneriai iš 18 šalių. Šį projektą inicijavo pedagogė Albina Kasparienė. Buvo bendrauta aktualia tema, nukreipta į pagerinamo elgesio ir teisingų gyvenimo įpročių formavimą. Kaip projekto rezultatas buvo sukurtas plakatas ir filmukas su 10 patarimų bei žingsnių sveikos gyvenimo link. Atkreiptas dėmesys į subalansuotą mitybą bei reguliarią fizinę aktyvumą didinant vaikų žinių lygį apie kovą su nutukimu. Vaikai keliavo į žygį, gamino sveikuoliškas salotas, pristatė aktyvią veiklą lauko sveikatingumo komplekse.

Prasidėjus naujiems mokslo metams Albina Kasparienė labai džiaugėsi tokiu įvertinimu ir pripažinimu. Ji kvietė savo koleges prisijungti prie „eTwinning“ veiklų, kurios suteikia naujoviškumo užsiėmimams ir pamokėlėms. Tokios veiklos yra ne tik įdomios vaikams, bet ir teikia galimybes mokytojui dirbti įvairiau, tobulinti savo profesionalumą. Tad šiais mokslo metais mokytoja jau turi idėjų naujiems projektams.

„eTwinning“ projektas

PROGRAMOS „ETWINNING“ PATIRTYS GAMTOS MOKSLUOSE

Utenos Dauniškio gimnazijos sėkmės istorija

Lietuvoje vykdoma nedaug programos „eTwinning“ projektų gamtos mokslų srityje. Gal todėl, kad šie dalykai yra sudėtingi, o klasikinis turinio aiškinimas užima pakankami daug laiko. Tačiau dabartiniai „Z“ kartos mokiniai yra interneto arba „novatoriškų mąstytojų karta“, kuriai šiuolaikinės technologijos yra neatsiejama kasdienybė. Turime keistus ir patys, taikyti kitas mokymosi metodikas ir mokymosi aplinkas, tokias kaip e-mokymasis ir pan. Viena iš tokių aplinkų yra programa „eTwinning“. Programos tikslas – bendradarbiauti su kitomis ES programomis, integruoti projektus į ugdymo turinį, užtikrinti, kad dalyvaudami šioje programoje mokiniai gautų kuo daugiau naudą. Programa „eTwinning“ – labai turtinga. Ji suteikia galimybę vykdyti veiklas su kolegomis iš visos Europos (ir ne tik), su savo mokyklos kolegomis arba su kolegomis iš kitų Lietuvos mokyklų.

Tarkime, nusprendžiate pradėti programos „eTwinning“ projektą. Projektai gali būti paprasti arba sudėtingi. Jų trukmė priklausys nuo to, kokio sudėtingumo projektą rinksitės: vienos pamokos, iki metų ar dar daugiau. Projektą gali vykdyti du ar daugiau mokytojų, mokytojų komandos, metodinės grupės, bibliotekininkai, vadovai ir mokiniai, kuriuos vadiname projekto partneriais. Su partneriais galite nagrinėti bet kokią Jums aktualią temą ar problemą. Projektus galima sėkmingai integruoti į pamokos turinį arba vykdyti per neformalųjį švietimą.

Mano praktinė patirtis – šešeri metai šioje programoje. Per šiuos veiklos metus teko vykdyti net 31 įvairių temų ir skirtingos trukmės projektą. Projektai „Po atviru dangumi – romantiška astronomija“, „Mokslas per paprastus eksperimentus“, „Matematika aplink mus“ (temos „Matematika astronomijoje“ ir „Matematika gamtos moksluose“) ir „Moteris STEM“ mokinius skatino plačiau susipažinti su fizikos ir astronomijos dalykais, dirbti kitose mokymosi aplinkose. Projektai buvo sėkmingai integruoti mišriai: tiek per pamokas, tiek per neformalųjį vaikų švietimą.

Kadangi vienas iš programos uždavinių yra IKT gebėjimų tobulinimas, programa „eTwinning“ tikrai turi ką pasiūlyti „Z“ kartos mokiniams. Naudodami įvairius IKT įrankius, skirtus fotonuotraukų redagavimui ir koliažų kūrimui („Koala Photo Collage Maker“, „Ribbet“, „PhotoCat“, „Fotor“, „Ippicy“, „Picmonkey“, „Pizap“), video kūrimui („MoverMaker“, „Kizoa“, „Picasa“), idėjų generavimui („Popplet“, „Lino“, „Google.doc“), video konferencijoms („eTwinning Live Tiesiogiai“, „Skype“, „FB Messenger“), darbų pristatymams (PPT, „Prezi“), žinių patikrinimui („Kahoot“), įsivertinimui („SurveyMonkey“) mokiniai prasmingai sudalyvavo gamtos mokslų projektuose. Jie vykdė projekto veiklas ir naudojo IKMT įrangos įvairovę: medžiagos rinkimą ir pristatymą apie garsias XX–XI a. Lietuvos moteris mokslininkes, fizikinių ir astronominių gamtos reiškinį stebėjimą bei fotografavimą. Pamokose jie atliko programą papildančius fizikinius eksperimentus arba galaktikų analizę su planšetiniais įrenginiais (naudodami internetą, „Youtube“) ir kūrė galutinius rezultatus – videofilmukus, e-puslapius, knygeles, lankstinukus, fotoparodas, organizuodami video konferenciją ir kt.

Mokytojus, besiruošiančius pamokoms ir planuojančius organizuoti kuo veiksmingesnį bei patrauklesnį mokiniui mokymosi procesą šiuolaikinėje mokykloje, norėčiau paraginti prisijungti prie „eTwinning“ bendruomenės.

Jos nuorodą surasite interneto puslapyje www.etwinning.net. Taip jūsų organizuojamas ugdymo procesas tikrai taps mokiniais įdomesnis!

Utenos Dauniškio gimnazijos
fizikos ir astronomijos mokytoja metodininkė
Loreta Tarvydienė

„Dabartiniai „Z“ kartos mokiniai yra interneto arba „novatoriškų mąstytojų karta“, kuriai šiuolaikinės technologijos yra neatsiejama kasdienybė“

„Euroguidance“ projektas

INFORMACIJA SĖKMINGOS KARJEROS PRADŽIAI

2015 m. gegužės mėn. jaunimo karjeros portalas „Firsty.lt“ pradėjo vykdyti profesinio orientavimo ir karjeros ugdymo projektą „Būk Firsty!“. Šis projektas buvo finansuotas „Euroguidance“ projekto lėšomis ir orientuotas į informacijos apie tarptautinį mobilumą, karjeros planavimo procesą bei mokymosi visą gyvenimą naudos skleidimą. Projektu buvo siekiama prisidėti prie efektyvesnio jaunimo integravimosi į darbo rinką, todėl projekto „Būk Firsty!“ pagrindinis tikslas buvo motyvuoti jaunimą aktyviau kurti savo karjerą, mažinti atskirtį tarp jauno, darbo ieškančio asmens lūkesčių ir darbdavio galimybių, skatinti jaunimą nuolat tobu-

linti asmeninius bei profesinius įgūdžius, raginti semtis praktikos ne tik Lietuvoje, bet ir plėsti profesinį akiratį užsienyje. Pagrindinė projekto veikla – vasaros paskaitų ciklo organizavimas. Paskaitų tikslas – suteikti jaunimui kuo įvairiapusiškesnę informaciją, reikalingą sėkmingos karjeros pradžiai, bei motyvuoti juos imtis realių veiksmų. Šiam tikslui pasiekti buvo atrinktos atitinkamos temos apie karjeros planavimą, tarptautinio mobilumo galimybes, mokymosi visą gyvenimą naudą, streso valdymą, verslo etiketą, CV rašymą ir pasirengimą darbo paieškoms, kūrybiškumo ir pasitikėjimo savimi ugdymą. Viso projekto metu buvo skleidžiama in-

formacija apie atskiras profesijas: platinami vaizdo pranešimai, publikuojami informaciniai straipsniai apie konkrečias profesijas bei profesinės patirties įgijimo galimybes: kaip pasinaudoti „Erasmus+“ programos galimybėmis, kaip stažuotis užsienyje, kokia yra tarptautinio mobilumo nauda, kur semtis žinių ir įgūdžių. Taip pat šiuo projektu buvo siekiama surinkti duomenis apie jaunimo lūkesčius ieškomam darbui. Projekte buvo kviečiami dalyvauti visi jauni asmenys (14–29 m.), kurie nori praplėsti žinias apie karjeros galimybes, o tada imtis realių veiksmų. Šis projektas užtikrino, kad kiekvienas asmuo, nepri-

„Projektas davė pozityvų postūmį jaunimui planuojant savo ateitį ir motyvuojant siekti karjeros tikslų“

Nusivylimas ir pasyvumas – ilgalaikio nedarbo pasekmė

Ilgalaikiai bedarbiai vertinami kaip nemotyvuoti, nors dažniausiai tai pasitikėjimą savimi ir įgūdžius praradę žmonės. Po kelių nesėkmingų bandymų įsitvirtinti darbo rinkoje jie apskritai nebetiki, kad kam nors yra reikalingi, nusivilia ir nebesiima jokių veiksmų.

Netekęs darbo žmogus praranda ne tik nuolatines pajamas, bet ir atsiranda nerimas dėl ateities bei sumažėja pasitikėjimas savimi. Ilgą laiką nedirbant susirasti naują darbą darosi vis sunkiau ir ne kiekvienas žino, kaip ir kur jo ieškoti.

Sunki gyvenimo laikotarpis reikalinga, kad žmogus jaustų palaikymą, nenuleistų rankų ir dėjų pastangas keisti susidariusią situaciją. Taip pat svarbu, kad jis jaustųsi atsakingas už savo gyvenimą ir būtų aktyvus jo kūrėjas, o ne tik paramos prašytojas.

Išėjimas – individuali pagalba ir įgūdžių ugdymas

VšĮ „SOPA“, teikianti paslaugas bedarbiams nuo 2006 m., pastebi, kad norint pasiekti rezultatų būtinas individualus darbas su kiekvienu darbo ieškančiu žmogumi.

„Atvykę pas mus bedarbiai gauna ne tik konsultacijas, kaip ieškoti darbo ar elgtis darbo pokalbio metu, bet ir emocinę pagalbą. Vos po kelių susitikimų šie žmonės pradeda savimi labiau pasitikėti. Iš patirties galiu pasakyti, kad kuo ilgesnis nedarbas, tuo daugiau laiko reikia skirti žmogui, kad jis vėl taptų aktyvus darbo rinkos dalyvis“, – sako VšĮ „SOPA“ direktorė J. Kuprytė.

Siekdama spręsti ilgalaikio nedarbo problemą, 2015 m. VšĮ „SOPA“ įgyvendino „Euroguidance“ programos projektą „Darbo paieškos laboratorija“. Jo metu daugiau nei 100 bedarbių iš įvairių socialiai pažeidžiamų grupių ugdė darbo paieškai reikalingus gebėjimus.

Viena tokių užsiėmimų dalyvių – Aida. Moteris iš darbo rinkos iškrito prieš šešerius metus pagimdžiusi vaiką. Nuo to laiko jai vis nepavyksta rasti darbo arba jame išsilaikyti labai trumpai. Apie VšĮ „SOPA“ rengiamus mokymus ji sužinojo perskačius skelbimą Socialinių išmokų skyriuje ir iškart užsiregistravo.

„Į šiuos seminarus atėjau, nes norėjau daugiau sužinoti apie dabartinę darbo rinką, ką turėčiau siūlyti, kad rasčiau darbą. Per kelis užsiėmimus sužinojau apie galimus darbo paieškos būdus ir supratau, kad šiai dienai neišnaudoju visų galimybių. Be to, čia dirbančios konsultantės nuteikia pozityviai ir pakelia motyvaciją“, – savo įspūdžius dėstė Aida.

Interaktyvi svetainė www.misija-darbas.lt padės lavinti įgūdžius nuotoliniu būdu

Pagal užsiėmimų metu surinktą medžiagą VšĮ „SOPA“ sukūrė nuotolinius darbo paieškos kursus, skirtus žmonėms, kurie nori susirasti darbą, bet neturi tam reikiamų žinių ir gebėjimų. E-mokymai visiems prieinami svetainėje www.misija-darbas.lt. Jie padės sistemingai atsakyti į svarbiausius klausimus, su kuriais susiduria kiekvienas bedarbis: kur ir kaip ieškoti darbo, kaip išsiskirti iš kitų kandidatų, kaip atkreipti į save dėmesį, kokių klaidų vengti. Svetainėje galima rasti pasirengimo darbo pokalbiui formas, naudingus užduočių lapus bei interaktyvias praktines užduotis. O pateiktą informaciją iliustruoja mokomieji vaizdo siužetai. Kaip rodo VšĮ „SOPA“ patirtis, suteikus tinkamą individualią pagalbą net tris iš keturių bedarbių įmanoma sugrąžinti į darbo rinką. Svarbu užtikrinti, kad ilgą laiką nedirbantis žmogus vėl imtų pasitikėti savimi ir nenuleistų rankų. Ilgalaikio nedarbo iššūkį galima spręsti daugiau investuojant į bedarbių motyvacijos kėlimą ir įgūdžių lavinimą. O tokia investicija neabejotinai atsipirkty – būtų efektyviau panaudojami turimi darbo jėgos ištekliai.

„Europass“ projektas

BERLYNE DIRBANTIS JONAS: „100 UŽKLAUSŲ – IR DARBAS TAVO“!

Jonas Kvašius

Nors vilniečiui Jonui Kvašui dar tik 22-eji, tačiau vaikinio gyvenimo aprašymas mirga nuo vaikinio įgytos patirties. Šiuo metu Berlyne gyvenantis ir dirbantis lietuvis užima kūrybos skyriaus projektų vadovo pareigas „... and dos Santos“ rinkodaros ir reklamos agentūroje. Vilniaus universiteto kūrybos komunikacijos auklėtinis juokiasi, jog tik juodas darbas ir šūsnis užklausų gali atnešti saldžius vaisius. „Kuo tik aš nebuvau“, – šypsosi vaikinai.

„Viskas prasidėjo, kai Vilniaus universitete pabaigiau mokslus ir išsiunčiau praktikos užklausas į įvairias įmones Berlyne. Iš viso jų buvo šimtas. Žinoma, daugelis jų net neatrašė, tačiau viena iš jų – „... and dos Santos“, kurioje šiuo metu dirbu, manimi susidomėjo. Nustebau, kai nusiuntęs savo originaliai išmargintą gyvenimo aprašymą, manęs pareikalavo kito, rodos, nuobodaus, „Europass“ dokumento. Man, visuomet siekiančiam išsiskirti, toks prašymas pasirodė įdomus“, – kalbėjo vaikinai.

Dar paauglystėje pradėjęs ieškoti, kur galėtų ko nors išmokyti, Jonas ėmėsi savanorio, koordinatoriaus ir net aktorius veiklos. Jaunuolis savarankiškai mokėsi dirbti įvairiomis kompiuterio ir dizaino programomis, dirbo mokytoju menų mokykloje „Debesėliai“, praktikavosi humanitarinėje organizacijoje „UNICEF“ ir „Danske Bank“ banke.

Tokiu būdu vaikinio patirties bagažas pilnėjo, o kaip darbuotojo potencialas – augo. Nenusitygstantis vietoje Jonas, visoje srityse norėjo pranokti kitus.

„Visi žinojome, kad vadinamasis europasas yra nemadingas, ir tas, kuris gudresnis, visada pasidaro savo versiją. Jau tada mokėjau naudotis „photoshop‘u“ ir CV susimaketavau taip, kaip man patinka. Pasirodo, darbdaviams nebuvo aišku, nei ką aš moku, nei ką galiu“, – sako Jonas. Jaunuolio teigimu, Lietuvoje „Europass“ dokumentas nebėra populiarus, tapo atgyvena. Tačiau užsienio darbdaviai ypač palankiai vertina europinio standarto gyvenimo aprašymus. Juose jie gali rasti svarbiausią informaciją apie išsilavinimą, kalbos lygį, įgytas patirtis. „Žinoma, Europos miestuose konkurencija milžiniška ir dėl darbo reikia pakovoti. Todėl stengiesi, galvoji, kaip išsiskirti. Bet tokių, „originalių“ kaip aš atsiranda vis daugiau nei naudojančių oficialias formas“, – teigia Jonas. Augančioje „... and dos Santos“ rinkodaros ir reklamos agentūroje J. Kvašys griebėsi įvairių darbų. Jam teko kurti komunikacijos strategijas, rengti kūrybinius seminarus, konferencijas ir kitus projektus, kuruoti socialinius tinklus, generuoti idėjas. Po kelių mėnesių trukusios praktikos, sulaukęs darbo pasiūlymo J. Kvašys nebuvo nustebęs. Anot jo, jei darbuotojas geba dirbti ir turi potencialo – įmonė suinteresuota pasilikti ir „užsiauginti“ darbuotoją. Vis dėlto lietuviui noras grįžti namo – didesnis nei siekis kopti karjeros laiptais. Jonas dar netolimoje ateityje planuoja grįžti į gimtąjį Vilnių.

„Pagyvensiu čia, vėliau gal pagyvensiu dar kitur, bet galiausiai, grįšiu namo. Kaip sakoma visur gerai, bet namie geriausia“

“ Užsienio darbdaviai ypač palankiai vertina europinio standarto gyvenimo aprašymus

„Europass“ projektas

KLAJONĖS TARP VIRTUVĖS IR BARO

Indrė Zubrickaitė

Vilniety Indrė Zubrickaitė vieną dieną galime išvysti bare, kitą – jau besisukančią virtuvėje, nes tai dvi merginos gyvenimo aistros. Prieš daugiau nei metus išmokyti virtuvės paslapčių į Maltą išvykusi mergina – šiandien jau baro „Mojitos - Casa de Cuba“ barmenė. „Sunku išsirinkti, kuo dirbti smagiai, todėl svajoju atsidaryti savo restoraną“, – šypsosi mergina. 26-erių metų I. Zubrickaitė į Maltą išvyko pagal „Erasmus+“ Leonardo da Vinci mobilumo projektą „Virtuvės paslaptys. Virėjų – padavėjų praktika užsienyje“. Jauna moteris apie galimybę pasimokyti svetur sužinojo profesinėje mokykloje: „Mokykloje su keliomis merginomis kalbėjome apie tokią galimybę stažuotis ir galiausiai nusprendėme vykti. Iš viso mūsų buvo apie penkiolika ir visos – lietuvišės. Žinoma, dauguma norėjome dirbti virtuvėje“, – prisimena Indrė.

Galimybė mokytis virėjų ir padavėjų darbo specifikos merginoms teko Maltos viešbutyje „Plaza“. Tuo metu Indrė kulinarinės patirties sėmėsi iš viešbučio restorano šefo. Pasak jos, būdama šefo padėjėja, jauna moteris mokėsi, kaip paruošti tiek antruosius patiekalus, tiek desertus:

„Išmokome įvairių virtuvės paslaptelių, kepėme konditerijos gaminius, pagilino-me anglų kalbos žinias ir smagiai praleidome laiką. Nors praktika truko tik tris savaites, patirties pasisėmėme su kaupu“, – teigia I. Zubrickaitė.

Vis dėlto, grįžusi iš stažuotės Indrė pasuko kiek kitokiu keliu ir įsidarbino barmene viename Vilniaus barų. Vilniety tikina, jog nors darbas patinka, tačiau gaminti – vis dar traukia:

„Žinoma, norėčiau dirbti virėja, tačiau, tikiu, kad be rekomendacijų įsidarbinti būtų tikrai sunku. O štai po praktikos grįžau, gavau „Europass“ mobilumo dokumentą ir be jokio vargo įsidarbinau barmene. Manau, kad tam pasitarnavo darbo patirtis užsienyje. Vis dėlto, ilgai dirbti barmene neplanuoju. Dabar svajoju apie savo restorano atidarymą“, – šypsodamasi užbaigė I. Zubrickaitė.

“ Nors praktika truko tik tris savaites, patirties pasisėmėme su kaupu

Programa „Nordplus Junior“

PAŠAKYSIU, KODĖL VERTA DALYVAUTI „NORDPLUS“ PROGRAMOJE

Kauno Veršvų vidurinė mokyklos sėkmės istorija

Jau daug metų dirbu anglų kalbos mokytoja. Anglų kalbos mokau pradinukus. Nelengva, bet smagu. Sukaupiau didelį bagažą patirties. Tačiau kartais pasijausdavau taip, kaip voverė rate. Ratas sukasi, bet iš jo neišeinu. Buvo daug monotonijos. Tačiau keisti nieko nenorėjau. Darbas patiko, kai kurios aplinkybės ir sąlygos mokytojo darbe mane labai tenkino. Turėjau tvirtą požiūrį į pradinukų keliones, kurias organizuodavo pradinė klasių mokytojos: džiaugiausi, jog būdama dalykininkė, esu laisva nuo varginančių kelionių su vaikais, atsakomybės, paaukoto laisvalaikio. Su tokiu požiūriu gyvenau iki 2014 m., kai mano mokomi pradinukai pradėjo dalyvauti projektinėje veikloje. Mielai įsitraukiau į šią

veiklą, buvo įdomu integruoti projekto temas į ugdymo procesą. Laukdami svečių iš Tartu ruošėme ekskursiją po Kauno miestą. Vaikai tobulino anglų kalbą, įsigilino į savo miesto, šeimos istoriją. Džiaugiausi realia projekto nauda. Aš pati dalyvavau projekto darbo grupės veikloje tik su sąlyga, kad pati niekur su mokiniais nevažiuosiu. Rengiantis vienai mobilumo išvykai gavau pasiūlymą vykti kartu su vaikais. Dabar man liūdna prisiminti savo pirmąją reakciją: „Ką, gal išprotėjote? Visai savaitei? Su tiek vaikų (20)! Niekada“. Negaliu tiksliai pasakyti, kas nulėmė, tačiau sutikau pasvarstyti.

Pasvarščiau ir išvažiauvau.... Nepasakysiu, kad buvo len-

„Džiaugiausi
realia projekto
nauda

gva. Tačiau ši kelionė pakeitė mano požiūrį į projektus ir sugriovė kai kurias nuostatas. Tai buvo „Nordplus Junior“ projektas „Sveiki atvykę į mano gimtąjį miestą“. Nesitikėjau atrasti tiek daug teigiamų dalykų. Po savaitės, praleistos Tartu Raatuse gimnazijoje, važiuojame Kauno link ir aptarinėjome savaitę, praleistą su estų mokiniais. Vaikai užrašė savo įspūdžius, grįžusi paruošiau pristatymą. Vaikų komentarai bei nuotaikingos nuotraukos ir buvo atsakymas į nuolat kylančius klausimus: Kaip motyvuoti mūsų vaikus? Kaip sudominti? Kaip susikalbėti su jaunąja karta?

Vaikų atsakymai: „Išmokau dirbti grupėje“, „Išmokau būti drąsesnė. Pamačiau, kad estai mandagūs“, „Iš estų išmokau, kad jie labia draugiški, tolerantiški, nesityčioja iš kitų, labai sportiški. Stengsiuosi pati tokia būti“, „Išmokau, kad galima draugauti su užsieniečiais, ir truputį estiškai“. Mane net sujaudino vieno berniuko komentaras: „Kelionėje patiko mokytojos. Patobulinau anglų kalbą“. Suvokiau, kuo praturčiau šioje kelionėje. Turėdama 2 pamokas per savaitę savo mokiniams esu tik 45x2 = 90 minučių mokytoja. Kelionėje mes pažinome vieni kitus, pažinome ir nustebome, atradę naujas savybes, charakterio bruožus.

Antrasis pradinukų „Nordplus Junior“ projektas „Ar mes labiau panašūs, ar skirtingi“ padovanojo mums 3 įspūdingas keliones į Suomiją, Latviją, Estiją. Būdama šio projekto kordinatore esu atsakinga už projekto įgyvendinimą: integravimą į ugdymo procesą, projekto veiklos organizavimą mokykloje, pasiruošimą mobilumo išvykoms, projekto sklaidą, partnerių priėmimą. Darbo tikrai užtenka, tačiau geros emocijos ir grįžtamasis ryšys viską atperka. Į Suomiją mums pasisekė nuvežti septynis 3-4 klasių mokinius. Kelionė buvo nelengva, tolma ir šalta. Aplankėme Laplandiją ir ten gyvenantį Kalėdų Senelį. Niekada nepamiršiu smulkutės mergaičiukės pasakojimo grįžtant atgal: „Mokytoja, Jūs žinote, mano draugė sakė, Tu netikėk Kalėdų Seneliu, jo nėra. Aš galvoju, gal tikrai nėra. Dabar aš jai pasakysiu, jis yra, tikrai yra“. Reikėjo matyti tas gražias iškalbingas akis, kuriose buvo tiek nuoširdaus tikėjimo. Aš to niekada nepamiršiu.

Dabar suprantu, kad būtent projektinė veikla privertė mane išsukti iš besisukančio rato, pakeisti požiūrį į patį ugdymo procesą. Lankymasis partnerių mokyklose parodė kitas galimybes, naujus metodus, kitokį požiūrį. Pavyzdžiui, lankantis Suomijoje Liminkos mokykloje matėme gyvą pavyzdį, kaip puikiai integruojami mokomieji dalykai, kiek daug dėmesio skiriama vaikų

fiziniam lavinimui. Jaudinanti viešnagė Latvijos Skujene mokykloje. Nė šimto mokinių neturinti mokykla, kurią lanko atokiuose kaimuose ir vienkiamiuose gyvenančių šeimų vaikai, parodė tikrąsias vertybes ir tautiškumą, labai natūraliai išsaugotą Latvijos miškuose. Kiek daug idėjų, projektinio darbo patirties gavome iš mūsų projektų koordinatore Raatuse mokyklos Estijoje.

Didžiausia nauda, kurią gavo mūsų mokiniai dalyvavdami projekte – tai labai geros emocijos ir išaugusi motyvacija mokytis ne tik anglų kalbos, bet ir geografijos bei kitų dalykų. Projektinių temų integravimas į ugdymo procesą mane išmokė susieti mokymą su gyvenimu, integruoti, surasti naujų būdų mokinių kūrybiškumo ugdymui savo pamokose. Be galo džiaugiausi, jog dalyvavimas projektuose parodė mums kelią, kaip su vaikais naujai pažvelgti į savo šalies kultūrą, papročius. Įdomios projekto temos, tokios kaip liaudies dainos, šokiai, žaidimai, liaudies amatai, nacionalinis maistas, privertė mus naujai pažvelgti į Lietuvos paveldą. O kaip smagu pasididžiuoti savo tautiniais kostiumais!

Baigiantis antrajam mūsų projektui galiu labai atsakingai pasakyti, kad projektinė veikla tiek dalyvavusiems mokytojams, tiek vaikams ir yra ta sėkmė, kurios neužmiršime ir kurios įkvėpti eisime į priekį įgiję drąsos, pasitikėjimo, žinių ir socialinių įgūdžių. Tai yra stipri motyvacija gyventi kūrybiškai.

Dalia Saulienė,
Kauno Veršvų vidurinė mokyklos anglų kalbos mokytoja,
„Nordplus Junior“ projekto „Ar mes labiau panašūs, ar skirtingi“
koordinatore

Programa „NordPlus Adult“

DALYVAUTI „NORDPLUS“ PROGRAMOJE VERTA

Vilniaus Gabrielės Petkevičaitės-Bitės suaugusiųjų
mokymo centro sėkmės istorija

Mūsų mokymo centro istorija paprasta ir kartu įkvepianti. Jei prieš kokius 10 metų man kas nors būtų pasakęs, kad rašysiu tarptautinius projektus ir su dideliu džiaugsmu stengsiuosiu atlikti įvairius, su projektais susijusius darbus – rodyčiau Vilnių 25 žmonėms, atvykusiems iš 5 skirtingų šalių, suksiu galvą bandydama geriau suprasti finansinius klausimus, stengsiuosiu suburti mokymo centro žmones, kuriems patinka ieškoti idėjų ir jas įgyvendinti – būčiau gerokai nustebusi ir gal net išsigandusi, kad tokių dalykų nesugebėsiu atlikti. Tačiau mūsų mokymo centro direktorius buvo žmogus, kupinas noro dalyvauti naujose veiklose, jis ir paskatino eiti į Švietimo mainų paramos fondo organizuojamus seminarus, kuriuose aš pirmą kartą išgirdau apie „Grundtvig“, o po to ir apie „Nordplus“ programų galimybes. Taip mokymo centre prasidėjo iki šiol trunkantis aktyvaus projektų rašymo ir įgyvendinimo laikotarpis.

Kiekvieno projekto pradžia būna labai įvairi: kartais tai idėja, o kartais konkretūs žmonės, su kuriais bendraujant idėjos tampa lengviau pasiekiamos, ir tada prasideda kelias link jų įgyvendinimo.

Dalyvavimas pirmajame „Nordplus“ projekte prasidėjo kartu su latve iš „Grundtvig“ projekto, kai susitikusios paskutiniame projekto susitikime supratome, jog projektas baigiasi, o idėjų mes dar turime daug. Viena iš diskusijos temų buvo mintis, kad visiems mūsų įvairaus amžiaus besimokantiesiems žmonėms tiek

Latvijoje, tiek Lietuvoje trūksta matematinių žinių bei įgūdžių. Analizuojant socioekonominę situaciją buvo akivaizdu, kad Baltijos regione matematinės kompetencijos nėra tinkamai išvystytos. Taip Latvija, Estija ir Lietuva pradėjo kurti paraišką, kuri laimėjo konkursą, o tada ėmėms ilgo ir kruopštaus darbo visi kartu įgyvendindami projektą. Drąsa ir domėjimasis. Atsakomybė ir atkaklumas. Ieškojimas ir kruopštus darbas. Šiuos dalykus sau įvardinčiau kaip kertinius vykdant projektą. Suburti komandą, kurioje būtų kuo įvairesni žmonės, ir leisti kiekvienam daryti tai, ką jis moka geriausiai.

Pagrindinis „Nordplus“ projekto „Bendradarbiavimas, siekiant

pagerinti matematikos įgūdžius nuolatinio vystymosi ir gerovės kontekste“ uždavinys buvo sukurti bendrą tinklą tarp trijų Baltijos šalių organizacijų, leisiantį keistis patirtimi bei kurti inovatyvius mokymosi visa gyvenimą produktus. Projekto rezultatai: 1) rekomendacijos suaugusiųjų švietėjams dėl matematikos įgūdžių tobulinimo, dėl matematikos metodinės medžiagos parinkimo; 2) galimybių apie įvairių organizacijų įtraukimą į suaugusiųjų matematikos įgūdžių tobulinimo procesą analizė; 3) bendros Baltijos šalių metodologinės platformos sukūrimas. Projekto vykdymo metu atliktas tyrimas visose trijose Baltijos šalyse, organizuojami seminarai – diskusijos, publikacijos masinėse informacijos priemonėse, sukurta metodologinė platforma, parengtas leidinys suaugusiųjų švietėjams ir bibliotekoms. Daugiau apie rezultatus galima paskaityti projekto tinklalapyje [http://xwpx.iipc.lv/lt/Dalyvavimas „Nordplus“ projekte suteikia daugybę patirties, žinių ir įgūdžių besimokantiesiems, darbuotojams ir dalyvaujančioms organizacijoms](http://xwpx.iipc.lv/lt/Dalyvavimas%20„Nordplus“%20projekte%20suteikia%20daugybę%20patirties,%20žinių%20ir%20įgūdžių%20besimokantiesiems,%20darbuotojams%20ir%20dalyvaujančioms%20organizacijoms): 1) patirtis: bendravimo su kitų šalių žmonėmis, užsienio kalbos įgūdžių, savo profesinių gebėjimų plėtra; 2) žinios ir kompetencijos įvairiose profesinėse srityse; 3) kontaktai tarp žmonių ir organizacijų, galimybė būti matoma organizacija: šiuo metu beveik kiekvienoje Europos šalyje atrastume organizaciją ir žmonių, kurie galėtų pakonsultuoti įvairiais klausimais, o užmegzti ryšiai tarp organizacijų ir žmonių gyuoja ilgai ir yra palaidomi; 4) pasitikėjimas ir motyvacija: žmonės, dalyvaujantys projektinėje veikloje, akivaizdžiai pasikeičia, prasiplėčia jų akiratis, atsiranda daugiau domėjimosi, drąsos ir noro dalyvauti visur; 5) kūrybiškas komandinis darbas: norint pasiekti gerų rezultatų, tiesiog būtina dirbti komandoje; 6) savęs pažinimas ir realizacija: dalyvaujantys žmonės atranda sau artimas veiklas, išreiškia save tokiose srityse, kuriomis anksčiau net nesidomėjo, išmoksta įveikti savo baimes, išbando save, geriau supranta savo silpnąsias puses.

Kiekvienas žmogus, pasiekęs kokių nors apčiuopiamų rezultatų bet kurioje srityje, gali patvirtinti, jog viskas prasideda nuo drąsos žengti pirmuosius žingsnius nežinomu keliu. Išeiti už savo komforto zonos ribų ir tiesiog pabandyti. O tada nauji dalykai ima vertis ir skleistis kažkokiais iki šiol nežinomais būdais, pasaulis ima ir parodo tau įrankius, kuriais naudodamasis gali siekti vis daugiau. Juk jei tu moki žongliruoti penkiais kamuoliukais, visada norėsi išmokyti žongliruoti šešiais. Ir taip toliau...Esame tie, kurie sakome, jog dalyvauti „Nordplus“ programoje yra tiesiog būtina!

“Viskas prasideda nuo drąsos žengti pirmuosius žingsnius nežinomu keliu

Valstybinės stipendijos projektas

STUDIJOJOS KINIJOJE – PATIRTIS VISAM GYVENIMUI

Savo įspūdžiais dalinasi Vilniaus universiteto Socialinės politikos studentė Mirta Marija Strazdaitė, 2014-2015 mokslo metus praleidusi Hainan universitete Kinijoje pagal Švietimo mainų paramos fondo skelbtą konkursą ir gavusi Kinijos stipendijų tarybos stipendiją.

Vieną studentiškai vėlyvą pirmo kurso vakarą galvon šovė idėja, kad reikia keliauti, pamatyti, pažinti, judėti. Nežinau, kaip ir kodėl, bet po poros Google paieškų, į langelių suvedžiau lemtingus žodžius – „stipendija Kinija“. Kinija? Prieš akis – „The Economist“ straipsniai apie augančią ekonomiką, kritikuojama komunistų partija ir saldžiarūgštė vištiena „Guobao“. Paieška, mano pačios nuostabai, atnešė vaisių ir po poros minučių jau gilinausi į paties netikėčiausio plano galimybes ŠMPF puslapyje.

Tuo metu idėja kvepėjo nepažįstama egzotika ir, atrodo, niekaip nesusiderins su realybe. Pirmiausia, tais metais neatitiko kriterijų – buvau įpusėjusi tik pirmą kursą. Ir galiausiai antra – nestudijuoju nei sinologijos, nei orientalistikos – konkursas buvo niekaip nesusijęs su mano studijuojamu dalyku – socialine politika. Supratau, kad idėją pabranginti reikės metelius. Apie tai labai daug sąmoningai nekontempliauvau, tačiau net pati nepastebėjau, kaip mintis įsigyveno į kraują. Vos tik Fondui paskelbus konkursą, buvau paruošusi visus dokumentus.

Pokalbiai apie mano praktiką Kinijoje su

draugais iš Europos beveik 90 % atveju būna tokie:

-Mirta, kokiam mieste Kinijoje gyvenai?

-Haikou.

-???

-Hainano provincija. Kinija turi salą, ne, ne Taivaną, pačiuose žemyno pietuose, toje pačioje geografinėje „linijoje“ kaip Laosas bei Vietnamas.

-???

-Aaaa...

Haikou. Mažylis tropinis miestelis, savyje apgyvendinantis apie tris milijonus žmonių. Papajų, mangų ir kokosų rojus. Vidutinė temperatūra – 25 laipsniai. Kalėdos po palmėmis. Pati provincija orientuota ties agrokultūra bei turizmu (Kinijos žemynui). Niekas nešneka angliškai. Dauguma – netaisyklinga mandarinių. Vietinis dialektas stiprus, girdimas kiekviename žingsnyje. Kiek man tai kėlė diskomforto? Net neįsivaizduojate. Pirmais mėnesiais visus reikalus betvarkydama, turėjau būti lydimas savanorio dvikalbio kino. O reikalų būta – pradedant bankinėmis operacijomis, baigiant tarpininkavimu ant operacinio stalo (beskობiant kokosą persipjoviau piršta).

Ironiška, bet žemas miesto išsilavinimo lygis ir orientacija į agrokultūrą stipriai spaudė mano pačios motyvaciją mokytis kalbą. Yra viena, kai kalba kalbėti yra prestižas, statuso požymis ar tiesiog simpatija skambesiu, bet visai kas kita, kai nuo to tiesiogiai priklauso saugumas ir buitis. Metai, praleisti Kinijoje, buvo be

galo įspūdingi. Ir sakydama „įspūdingi“, aš neturiu omenyje vien tik gerų, pozityvių apibūdinimų. Metai buvo sunkūs psichologiškai (tolima geografinė padėtis, kultūrinės sankirtos tiek su vietiniais, tiek su tarptautiniais studentais), fiziškai (nejprastas maistas, ekstremalios temperatūros ir taifūnai) bei tie momentai, kai trūksta europietiškių vertybių, tokių kaip teisė į privatumą (kad maudantis jūroje Tavęs nebandytų „selfinti“ dešimtys aplinkinių), ramybė (kartais šeštadieninis skaitymas parke gali virsti kultūrinio vakarėliu aplink sėdimą suoliuką), teatrų ir muzikos kultūra (šventė – hainaniečiai valgo), laisvadienis. Bet nepaisant visų

akimirkių, kai norėjau prasmegti žemėn, kai raudanavau iš gėdos, drebėjau iš baimės ar tiesiog skendau melancholijoje – metai buvo geri. Iš šios kelionės parsivežiau stiprų kinų kalbos pradžiamokslį (visiems optimistams – deja, taip yra ką veikti kinų kalboje, metai kalbos studijų neatvers durų į APPLE būstinę Šanchajuje), tvirtesnę valią, užsispyrėliškumą, daugiau drąsos ir debesį ateities svajonių.

Negaliu sakyti, kad mano kelionė Kinijoje/su Kinija/apie Kiniją pasibaigė.

Man – ji įsivažiuoja, o Tau – galbūt tik prasidės!

“ Tarptautinė patirtis yra vienas didelis plusas ne tik universitete, Jūsų gyvenimo aprašyme, karjeroje, bet ir visur kitur

Valstybinės stipendijos projektas

PRAKTIKĄ LIETUVYBĖS CENTRUOSE AUSTRALIJOJE

Vilniaus universiteto kūrybos komunikacijos studentės
Ramunės Augustės Mickevičiūtės sėkmės istorija

Australija mane traukė dar nuo tada, kai buvau moksleivė. Giedras, saulėtas dangus, itin aukštai pagal gyvenimo kokybę reitinguojami miestai, žavus australiškas akcentas, universitetai, patenkantys į geriausių pasaulyje sąrašą, unikali flora ir fauna, šimtus kilometrų besitęsiantys

paplūdimiai... Žinojau, kad Australija turi visus šiuos dalykus, tačiau nenumaniau, kad Melburne yra aktyvi lietuvių bendruomenė ir mokykla. Studijuodama kūrybos komunikaciją Vilniaus universitete planavau pagal dvišalę mainų sutartį vieną semestrą mokytis

Melburno universitete. Kai sužinojau, kad Švietimo mainų paramos fondas suteikia galimybę atlikti praktiką Melburno Baltijos lituanistinėje mokyklėlėje, labai apsidžiaugiau ir nedelsdama pateikiau paraišką šiai praktikai.

Atvykusi į Australiją susipažinau su mo-

„Siekiau suprasti, ne kaip efektyviai mokytis, o kaip efektyviai mokytis“

kyklos įkūrėjais, kurie man padėjo surasti gyvenamąją vietą. Taip pat kaip klausytoja sudalyvavau seminare „Vaikų lituanistinis ugdymas Australijoje. Kurkime ateitį kartu“, kuriame dalyvavo Adelaidės ir Melburno Baltijos mokyklos mokytojai. Tai buvo puiki proga susipažinti su mokyklėlės veikla, mokytojais, mokymo metodais bei iššūkiais, su kuriais jie susiduria mokydami vaikus lietuvių kalbos. Skiriasi ne tik mokyklą lankančių vaikų amžius, bet ir kalbos mokėjimo lygis, o dėmesio reikia jiems visiems vienu metu, tad mokyklėlei labai praverčia praktikantų pagalba.

Pati dar būdama mokyklinio amžiaus mėgau mokytis užsienio kalbų – lankiau japonų kalbos kursus, vėliau savarankiškai išmokau ispanų kalbą. Įvairių kalbos mokymosi metodų išmanymas man labiausiai padėjo mokant vaikus – daugiausiai laiko praleidau su mokiniais, kurie prieš pradėdami lankyti mokyklėlę lietuviškai beveik nekalbėjo. Tačiau šį kartą siekiau suprasti, ne kaip efektyviai mokytis, o kaip efektyviai mokytis. Turėjau išmokyti, kaip motyvuoti, sudominti mokinius ir išlaikyti jų dėmesį, planuoti pamokas ir laiką jų metu. Taip pat mokykloje kalbėjome apie Lietuvos istoriją, tradicijas, visi kartu šokome lietuviškus šokius, dainavome dainas.

Melburno Baltijos mokyklėlė nėra vienintelis lietuviybės centras Melburne – ten taip pat veikia lietuvių klubas. Jam priklauso didelis pastatas netoli miesto

centro, kuriame yra restoranas, koncertų salės. Ten kiekvieną sekmadienį vyksta pietūs, galima įsigyti lietuviško maisto. Visi įvairaus amžiaus žmonės, kuriuos sutikau lietuvių klube, buvo draugiški ir noriai bendraujantys, o jų istorijos – skirtingos. Vieni atsikraustė į Australiją visai neseniai, vedini darbo galimybių, kiti čia praleido visą gyvenimą, nes tarpukario ar Antrojo pasaulinio karo metais į Australiją persikėlė jų tėvai ar seneliai.

Melburnas – labai kultūriškai turtingas miestas, kuriame yra daug įvairių tautų bendruomenių, vyksta gausybė kultūrinių

festivalių, renginių. Vienoje gatvėje galima rasti kavinių, siūlančių libanietiško, ispaniško, vietnamietiško, etiopiško, marokietiško ar kokio kitokio maisto. Australijoje nesunku susipažinti su žmonėmis iš įvairiausių pasaulio kampelių. Be lietuvių bendruomenės mano geriausi draugai buvo imigrantai iš Kolumbijos, Libano, Filipinų ir, žinoma, patys australai. Jie – labai malonūs, draugiški žmonės.

Prisiminus mėnesius, praleistus Australijoje, mane persmelkia nostalgija. Nors studijos ir praktika vienu metu reikalavo intensyvaus gyvenimo tempo, ir turėjau išmokyti geriau planuoti savo laiką, Melburno Baltijos mokyklos įkūrėjų ir mokinių tėvų dėka aš jaučiausi bendruomenės dalimi. Mokyklos įkūrėjai – itin įkvepiantys žmonės. Daugiau apie mokyklėlę jų ir mokyklos mokinių lūpomis galima sužinoti pažiūrėjus mano trumpametražį filmuką „Melburno Baltija“.

2017
www.smpf.lt